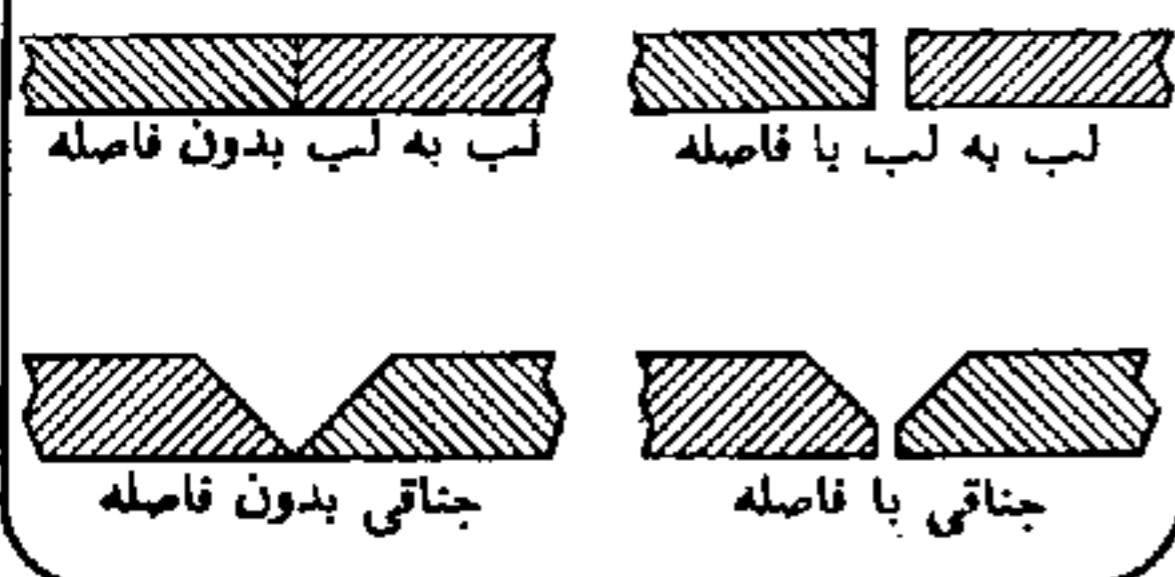


۳- درزهای گوناگون در جوشکاری

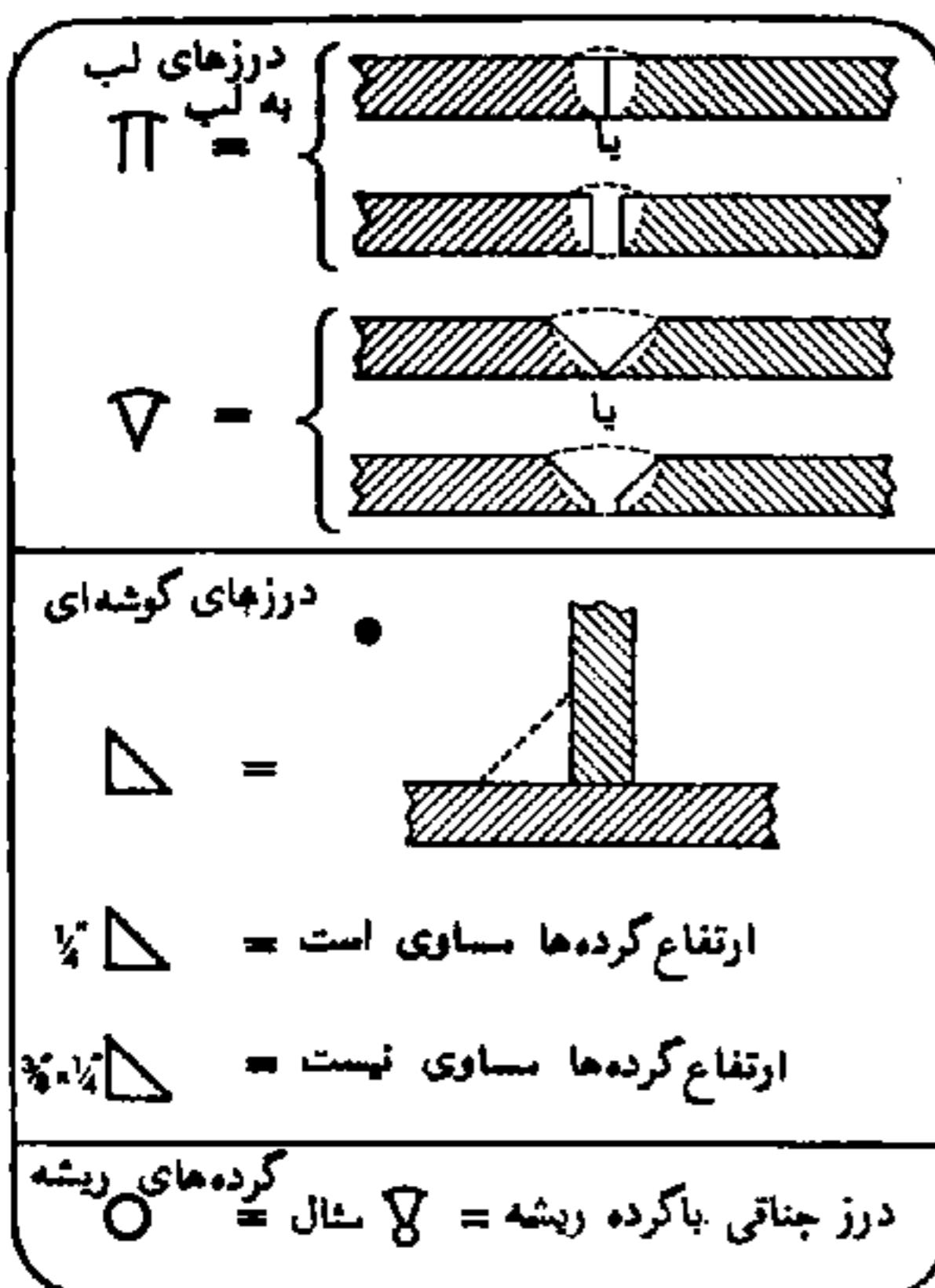
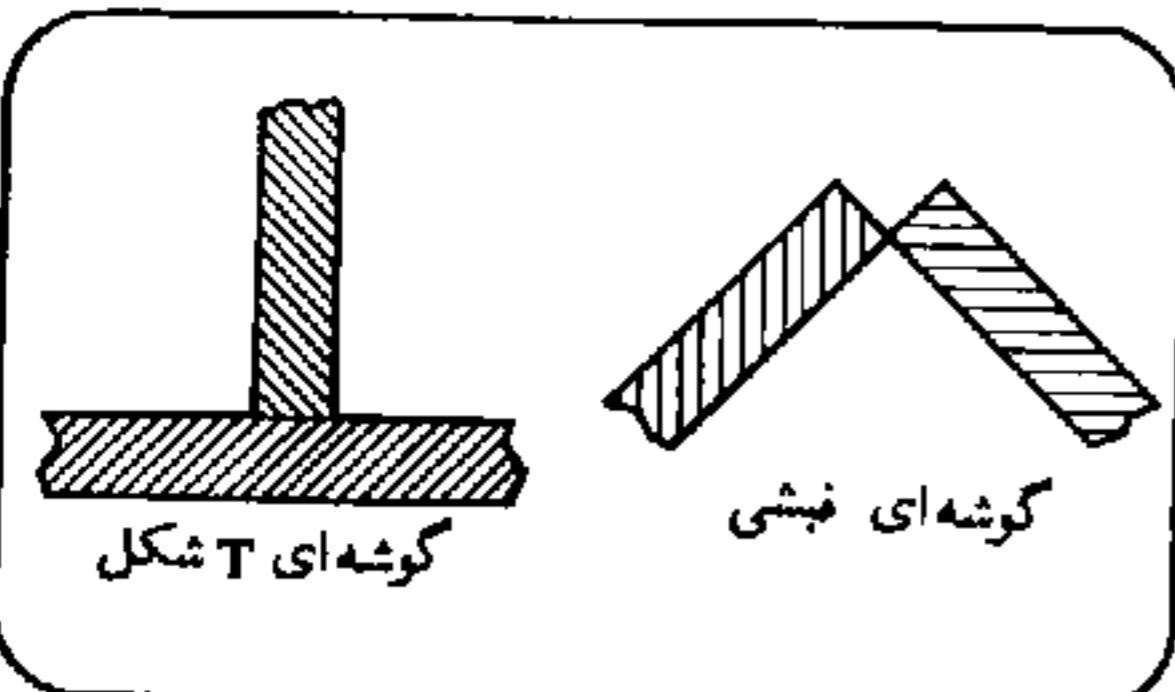
لب به لب

در این نوع جوشکاری لبه‌های پنج خوردۀ فلزروبروی هم قرارداده می‌شوند. ممکن است لبه پنج داریه لبه صاف نیز جوش داده شود. در شکل چهار نوع از این لبه‌ها نشان داده شده است.



گوشه‌ای

این نوع جوشکاری در زاویه‌ای که دولبه با هم تشکیل میدهند انجام می‌شود. ممکن است جوشکاری بین یک لبه و یک سطح یا دولبه انجام شود. در شکل دونوع اتصال گوشه‌ای نشان داده شده است.



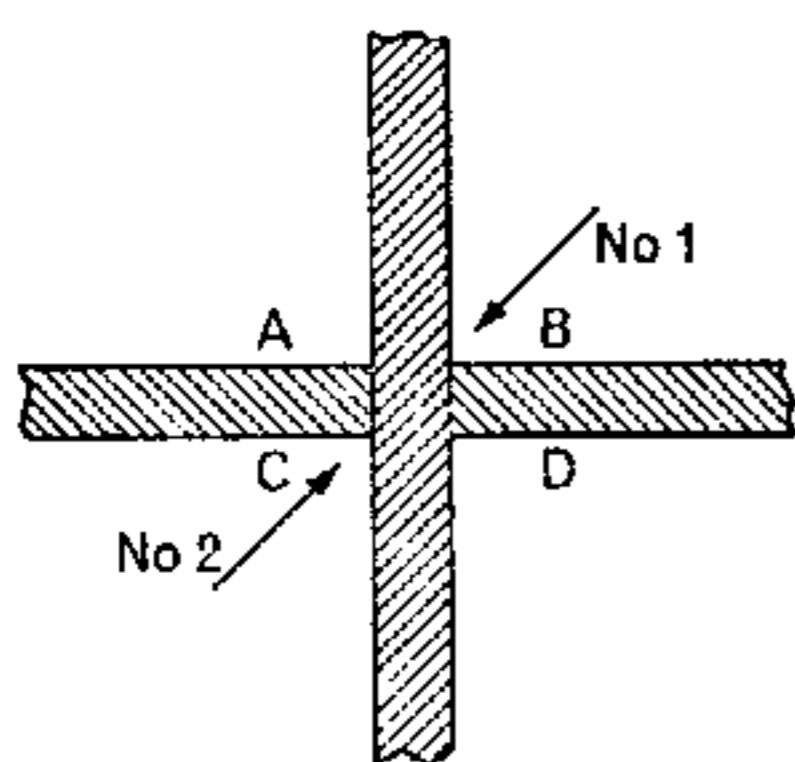
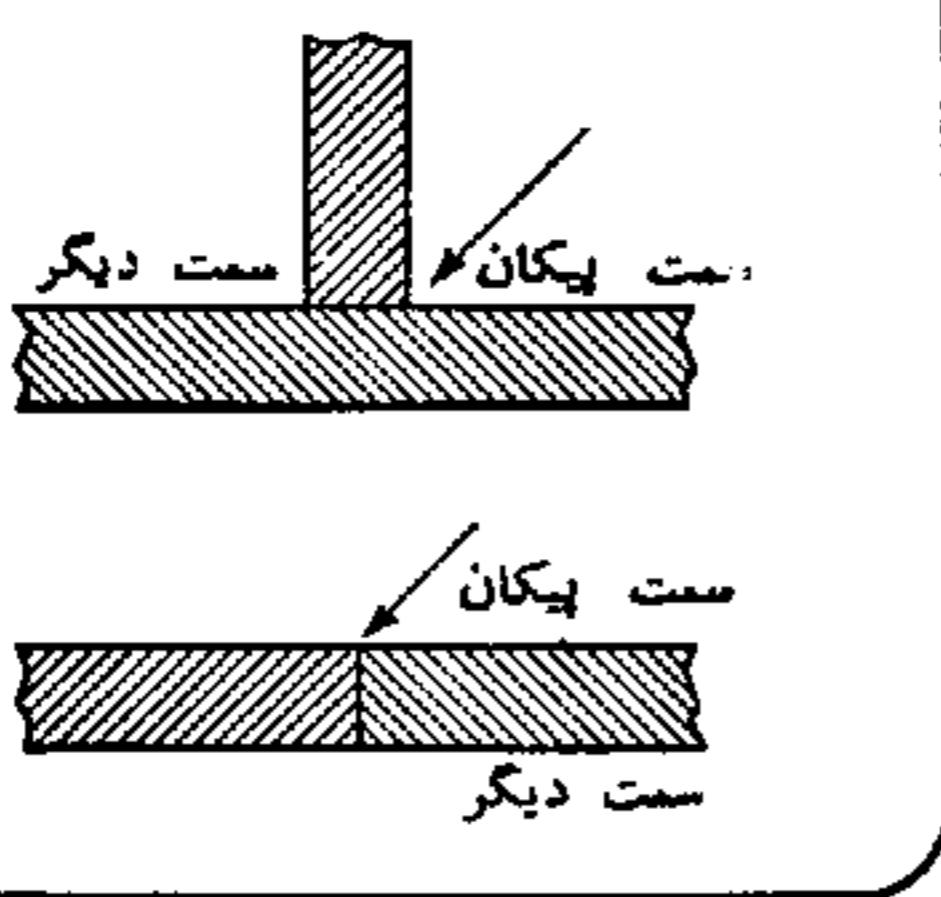
۳- علامت‌های جوشکاری

در نقشه‌های فنی جوشکاری علامت‌های اختصاری ویژه‌ای بکار برده می‌شود. (گروهی از آنها در شکل نشان داده شده است). علامت‌های نشان داده شده در شکل مربوط به جوشکاری ساده، لب به لب و گوشه‌ای است.

۴- نشانه‌هایی برای تعیین محل جوش

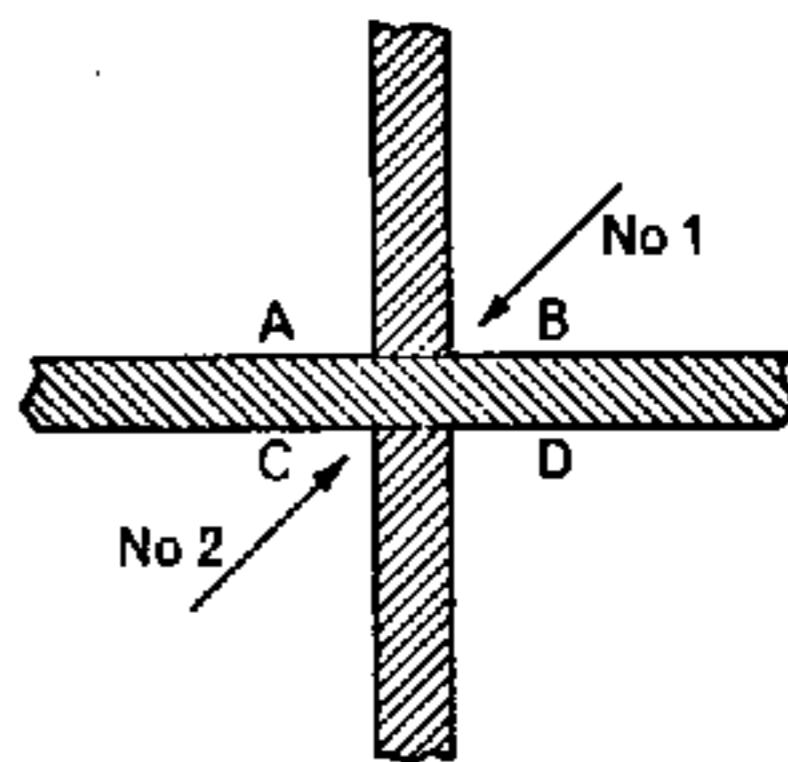
پیکان

پیکان جای جوش را نشان میدهد . سر پیکان سوی جوشکاری را معلوم میکند . قسمتی از لبه جوش که به سر پیکان نزدیک‌تر است ، « سوی پیکان » نامیده میشود . قسمتی دیگر که از سر پیکان دور است ، « شوی دیگر » ، نامیده میشود .



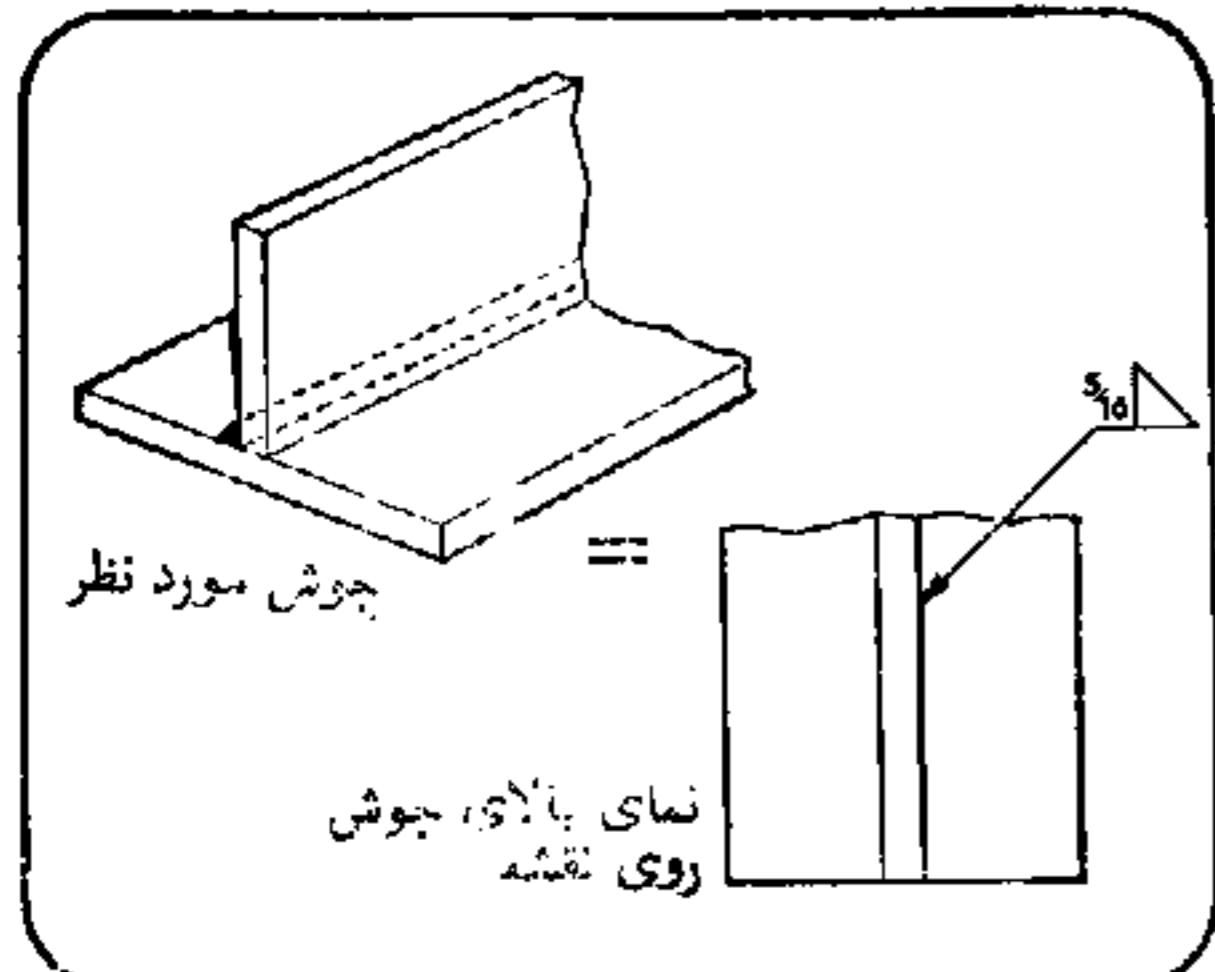
برای پیکان نره ۱- B- سمت پیکان و D سمت دیگر
است

برای پیکان نره ۲- C- سمت پیکان و A سمت دیگر
است



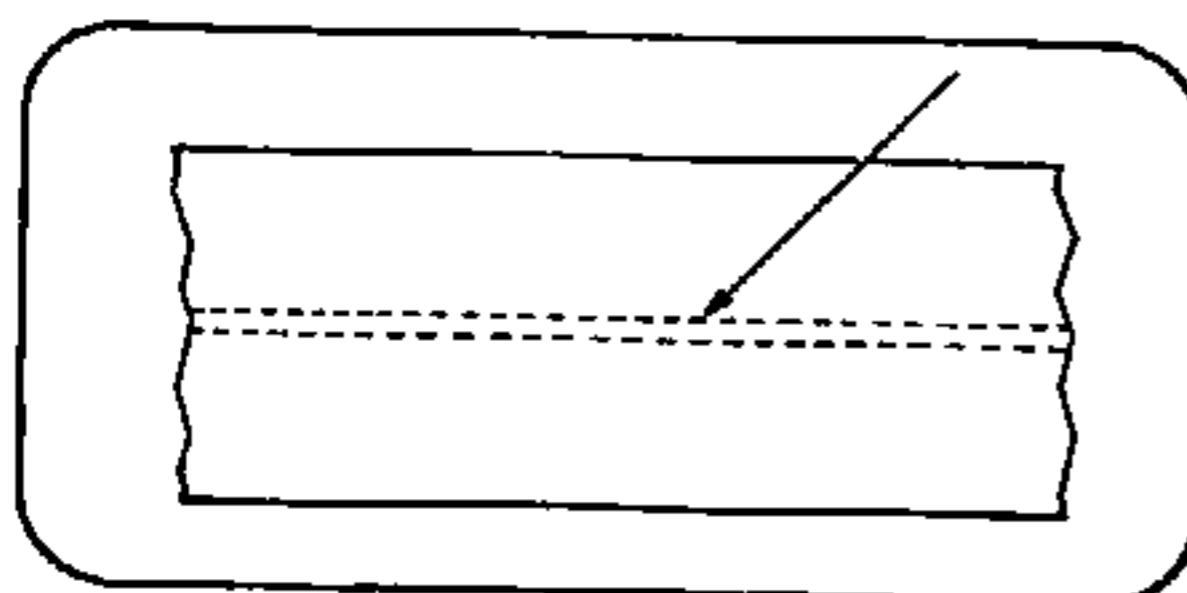
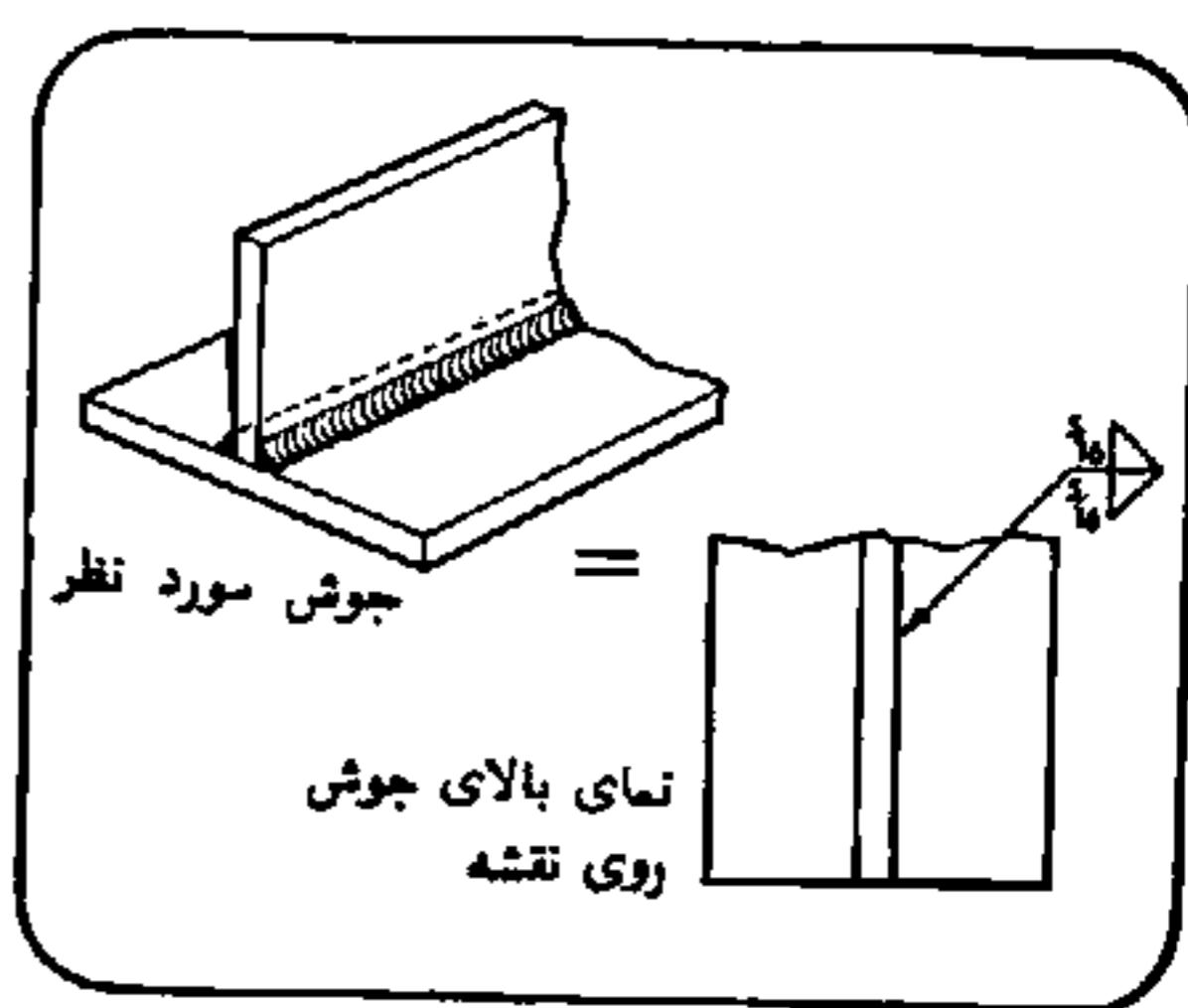
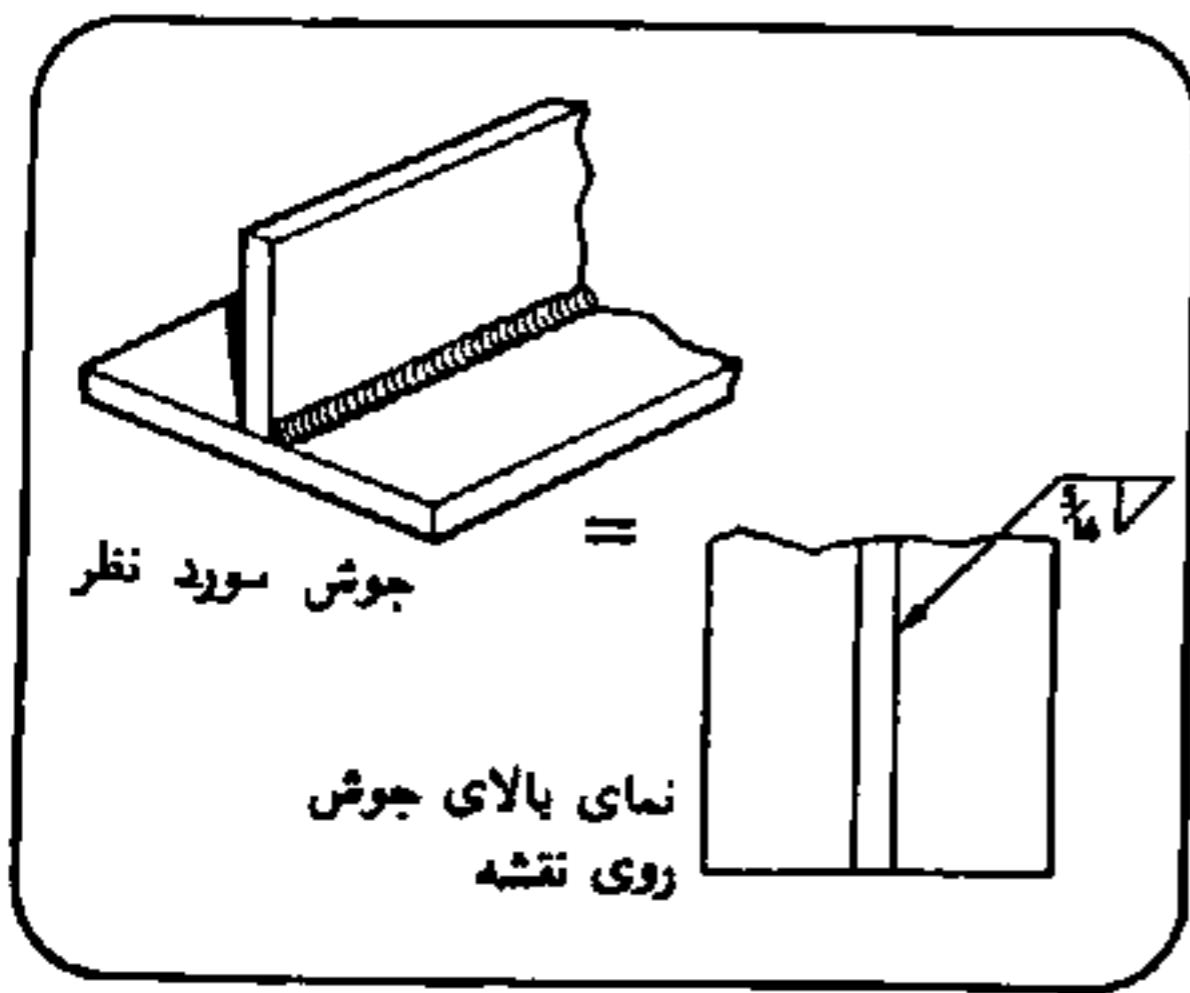
برای پیکان نره ۱- B- سمت پیکان و A سمت دیگر
است

برای پیکان نره ۲- C- سمت پیکان و D سمت دیگر
است

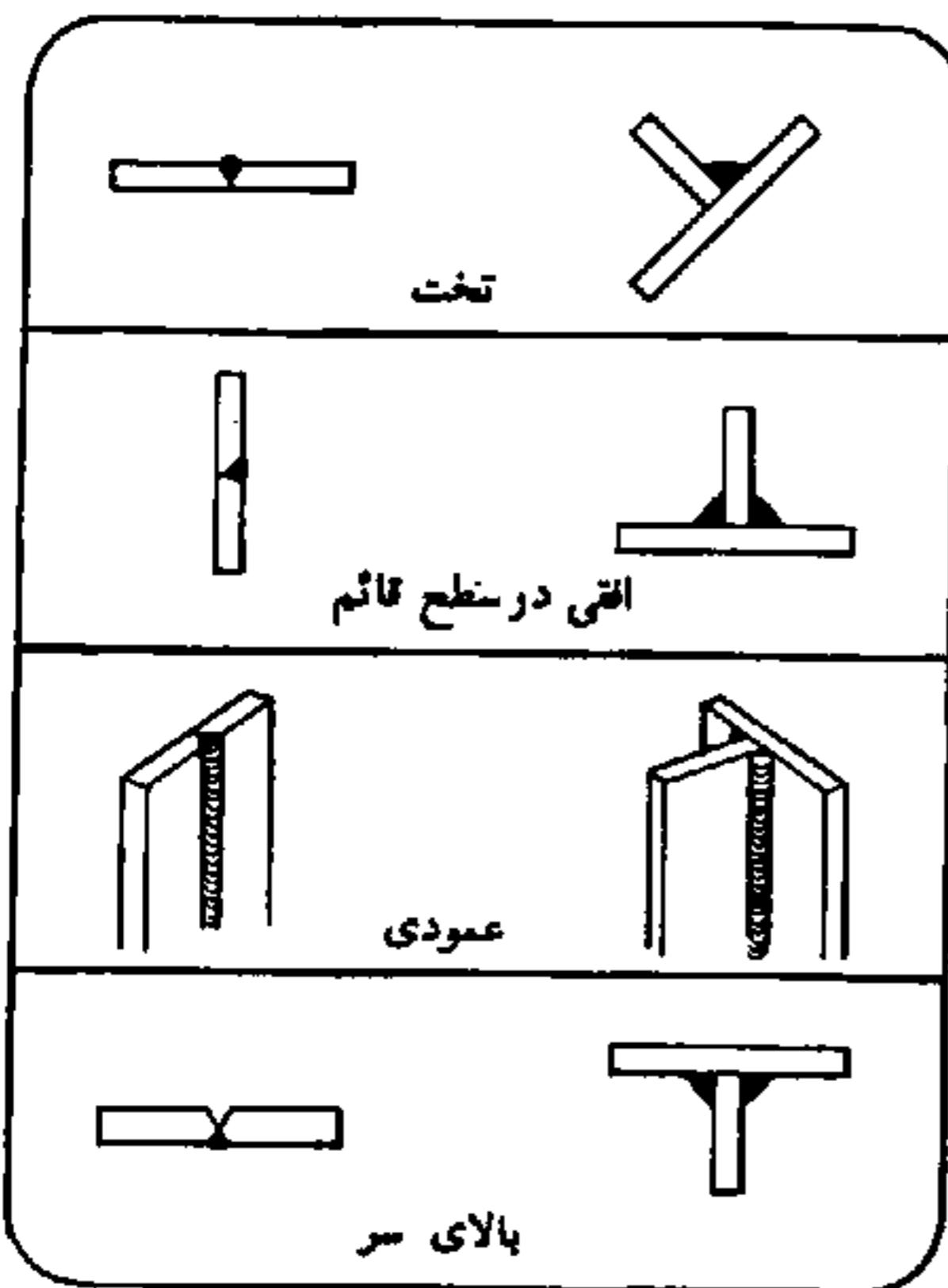


خط اشاره

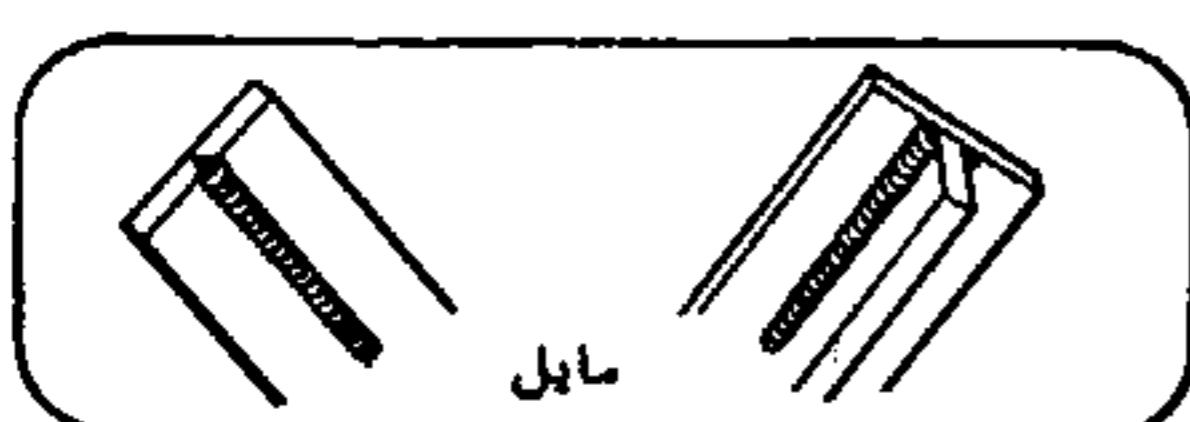
جائی که باید جوشکاری شود و نوع آن بوسیله پیکان و علامتهای اختصاری جوشکاری نمایش داده میشود .
(مانند شکل)



اگر در نقشه، جای جوشکاری دیده نشود، معمولاً آنرا با خط چین نمایش میدهند.



حالات‌های جوشکاری
در شکل چهار حالت اساسی جوشکاری نشان داده شده است.



تذکر:
حالت مایل:
حالات‌هایی که در شکل نشان داده نشده است
حالات‌های مایل نامیله میشوند.

۵- نقص‌های جوش

مک

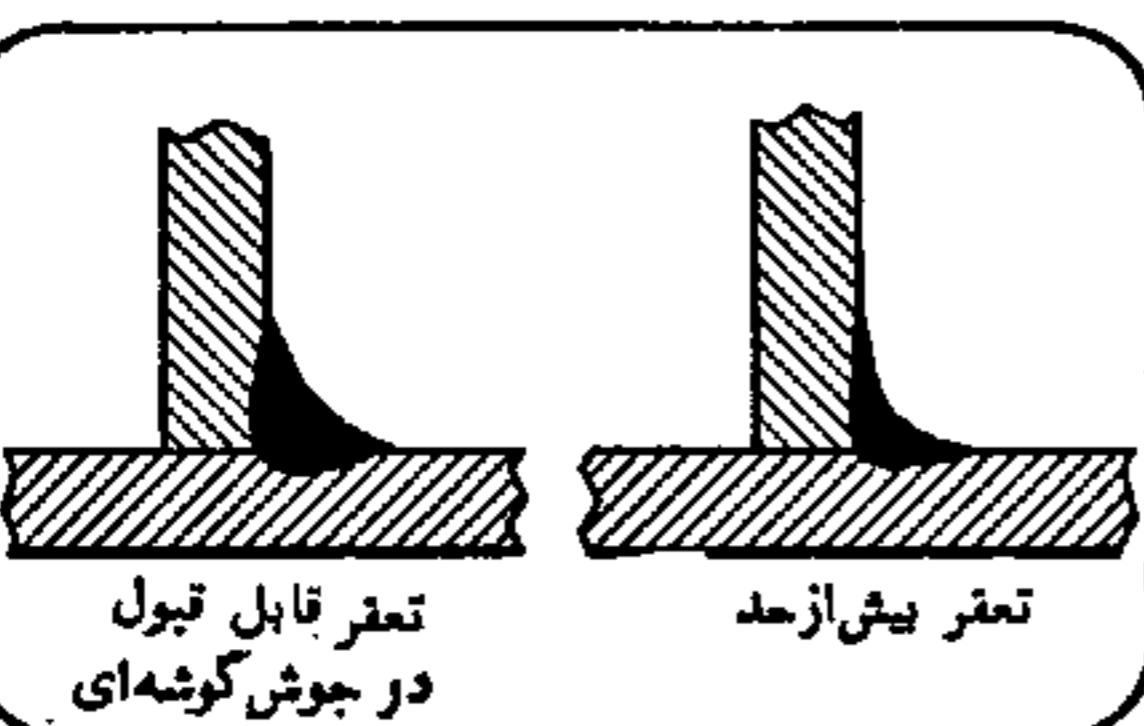
هرگاه در محل جوشکاری حفره‌ای بوجود آید که هوا در آن جای‌گرفته باشد ، این حفره را مک مینامند . مک به علت مرطوب بودن یا تمیز نبودن فلز اصلی یا سیم جوش است .

سوختن جوش

اگر فلز مذاب بیش از حد در فلز اصلی نفوذ کند ، حوضچه فلز مذاب ریشه جوش را سوراخ کرده پائین میریزد . جوش به علت مناسب نبودن لبه‌های فلز اصلی ، شدت جریان زیاد یا تمرکزی بیش از حد حرارت می‌سوزد .

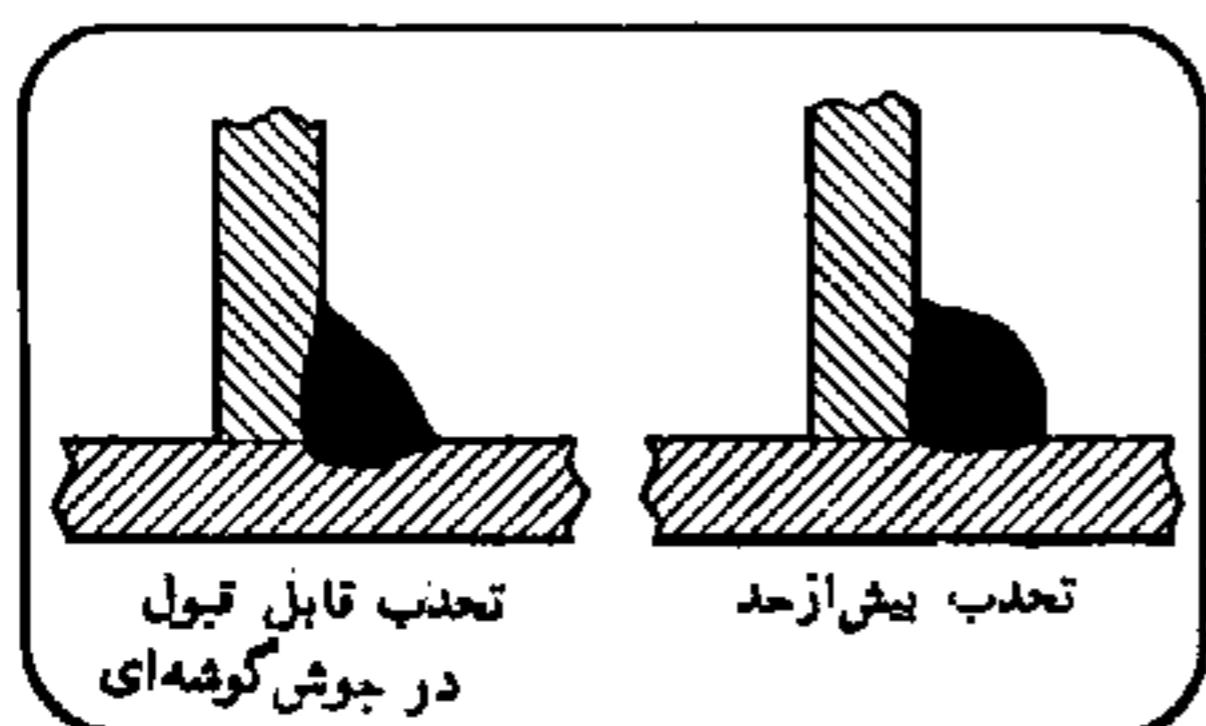
ترک

ترک ممکن است در هر جایی از جوش یا فلز اصلی پیدا شود . ترک به علت نامناسب بودن فلز اصلی یا روش نادرست جوشکاری پدید می‌آید .



بیش از اندازه کاو

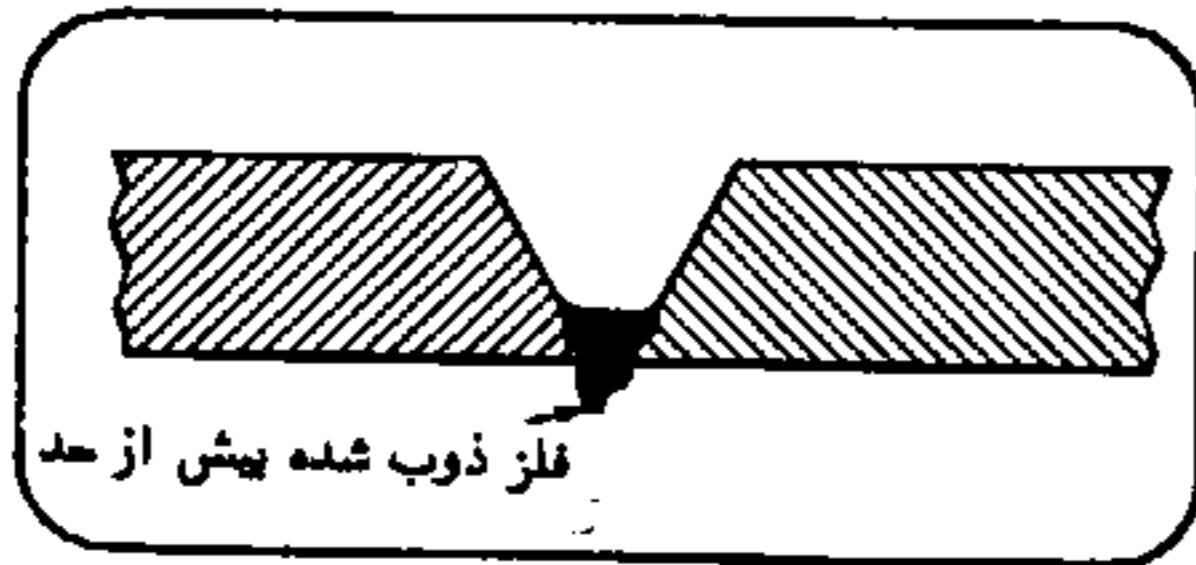
در جوشکاری گوشه‌ای ، گاهی ضخامت گلو سیار کم می‌شود . در این حالت آنرا بیش از اندازه کاو مینامند . این نقص هنگامی پدید می‌آید که جوشکاری با سرعت زیاد انجام گیرد ، یا اینکه سیم جوش مناسب با جوشکاری عمودی نباشد .



بیش از اندازه کوژ

هنگامی که ضخامت گلوی جوش بیش از حد باشد ، آنرا بیش از اندازه کوژ مینامند . علت پیدا شدن این کوژی عبارت از سیم جوش نامناسب ، کم بودن شدت جریان ، یا حرارت نامناسب است .

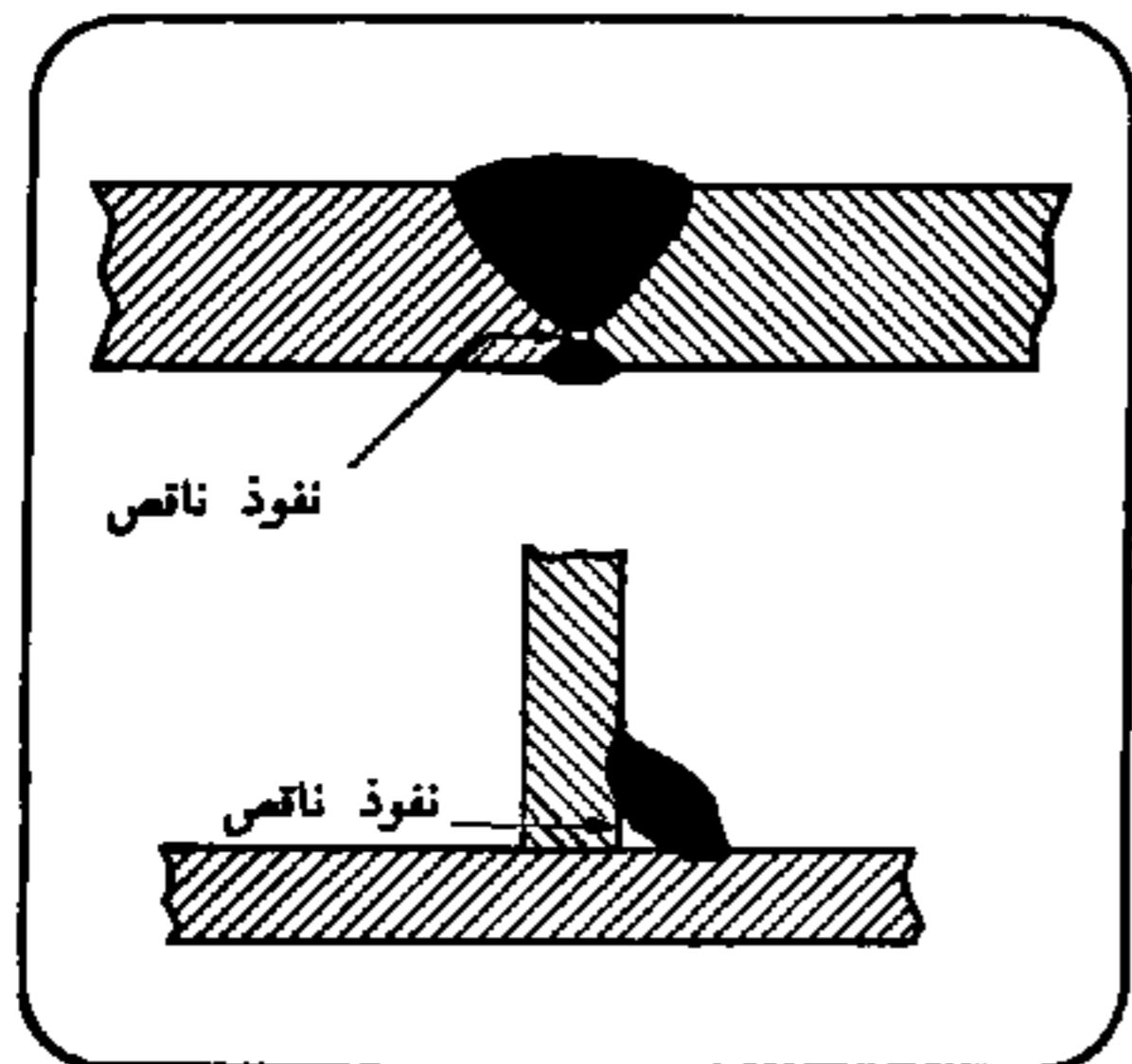
نفوذ بیش از حد



به جوشی گفته می‌شود که بیش از اندازه از ریشه‌جوش خارج شود. علت پیدایش این نقص عبارت از نفوذ نامناسب از لبه‌ها، شدت جریان زیاد، تمرکز حرارت بیش از حد، یا سرعت کم حرکت دست برای چوشکاری است.

وجود اجسام بیگانه (ناخالصی)

اگر فلز اصلی و سیم جوش تمیز نباشند، ممکن است ناخالصی‌هایی مانند سرباره وغیره در جوش پدید آید. کاهی برخورد سر مشعل با حوضچه فلز مذاب نیز ایجاد ناخالصی می‌کند.

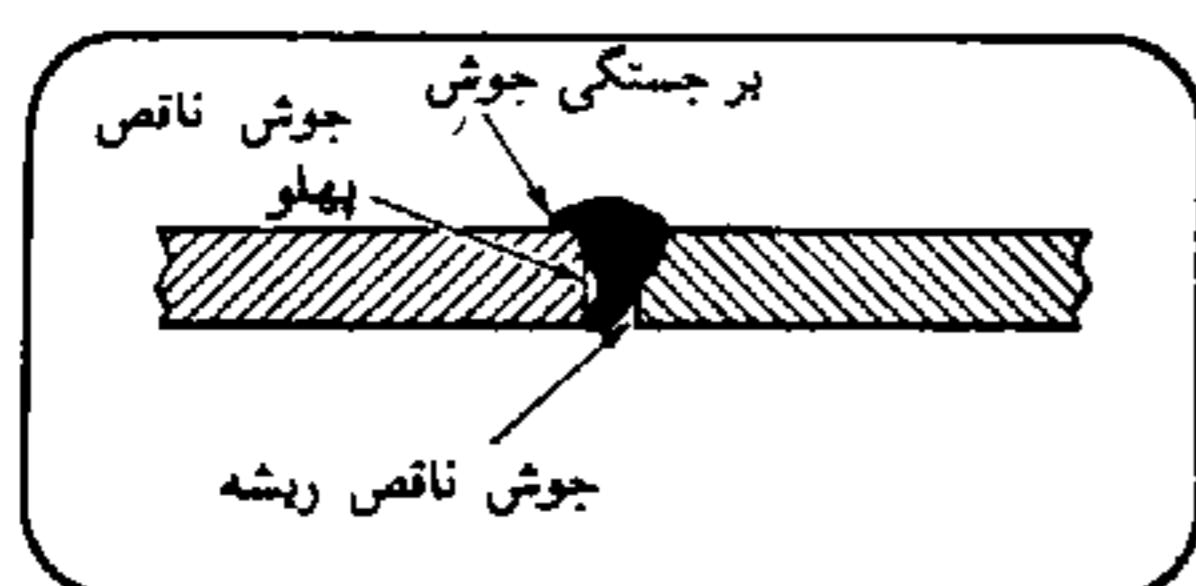


نفوذ ناقص

کاهی ممکن است جوش بانتهاي درز نرسد و قسمت ریشه را پر نکند، در اینصورت نفوذ ناقص است. آنچه که سبب پیدایش این نقص می‌شود عبارت است از نامناسب بودن لبه‌ها، روش نادرست چوشکاری یا مغاره کردن نادرست راه اول جوش بیش از جوش دادن ریشه.

ذوب نامناسب

آنچه که سبب پیدایش این نقص می‌شود عبارت از شدت جریان کم، حرارت نامناسب، سرعت زیاد حرکت الکترود، و نامناسب قرارگرفتن لایه‌های جوش روی یکدیگر است.



بر جستگی جوش

سقدار لازی است که روی سطح قطعه کار روان می‌شود بدون آنکه با آن ترکیب شود. سبب پیدایش این نقص تمیز نبودن فلز اصلی یا روش نادرست چوشکاری است.

تخلخل

به حفره‌های کوچکی گفته می‌شود که به علت حبس شدن هوا یا گاز در جوش پیدا می‌شوند. سبب پیدایش این نقص تمیز نبودن فلز اصلی یا سیم جوش، وجود سولفور زیاد در فلز اصلی یا سیم جوش، رطوبت یعنی لایه‌های جوش، یا مرد شدن سریع جوش است.

سطح نامناسب

پرداخت نبودن سطح قطعه کار، نامنظم بودن پخ لبه‌ها، و ناصافی آنها، سطح نامناسبی برای جوشکاری بوجود می‌آورد. علت پیدایش این نقص، نامرغوب بودن فلز اصلی، وجود سولفور زیاد در فلز اصلی یا سیم جوش یا وجود رطوبت در فلز اصلی است.

خورده‌گی

هنگامی که جوش از کناره‌های لبه‌های جوش پائین‌تر قرار گیرد، آنرا خورده‌گی مینامند. سبب پیدایش این نقص سرعت زیاد حرکت الکترود، تمرکز زیادی حرارت در محل جوش، یا روش نادرست جوشکاری است.

آزمایش جوش

مشخصات زیر را با چشم می‌توان آزمایش کرد:

۱) اندازه جوش

۲) شکل گرده

۳) نقص‌های سطحی گرده

۴) خورده‌گی و برجستگی

۵) نقص‌های ریشه‌جوش

۶) نفوذ جوش

آزمایش‌های کلی

گاهی برای آزمایش جوش نمونه‌هایی را انتخاب کرده آزمایش می‌کنند. ابتدا سطح جوش را کامل‌تریز و پرداخت کرده پالسیده‌ستشو میدهند. آنگاه آنرا زیر دستگاهی که بتواند تا حدود ده‌برابر آنرا بزرگ نمایش دهد گذاشته مشخصات زیر را مورد مطالعه قرار میدهند:

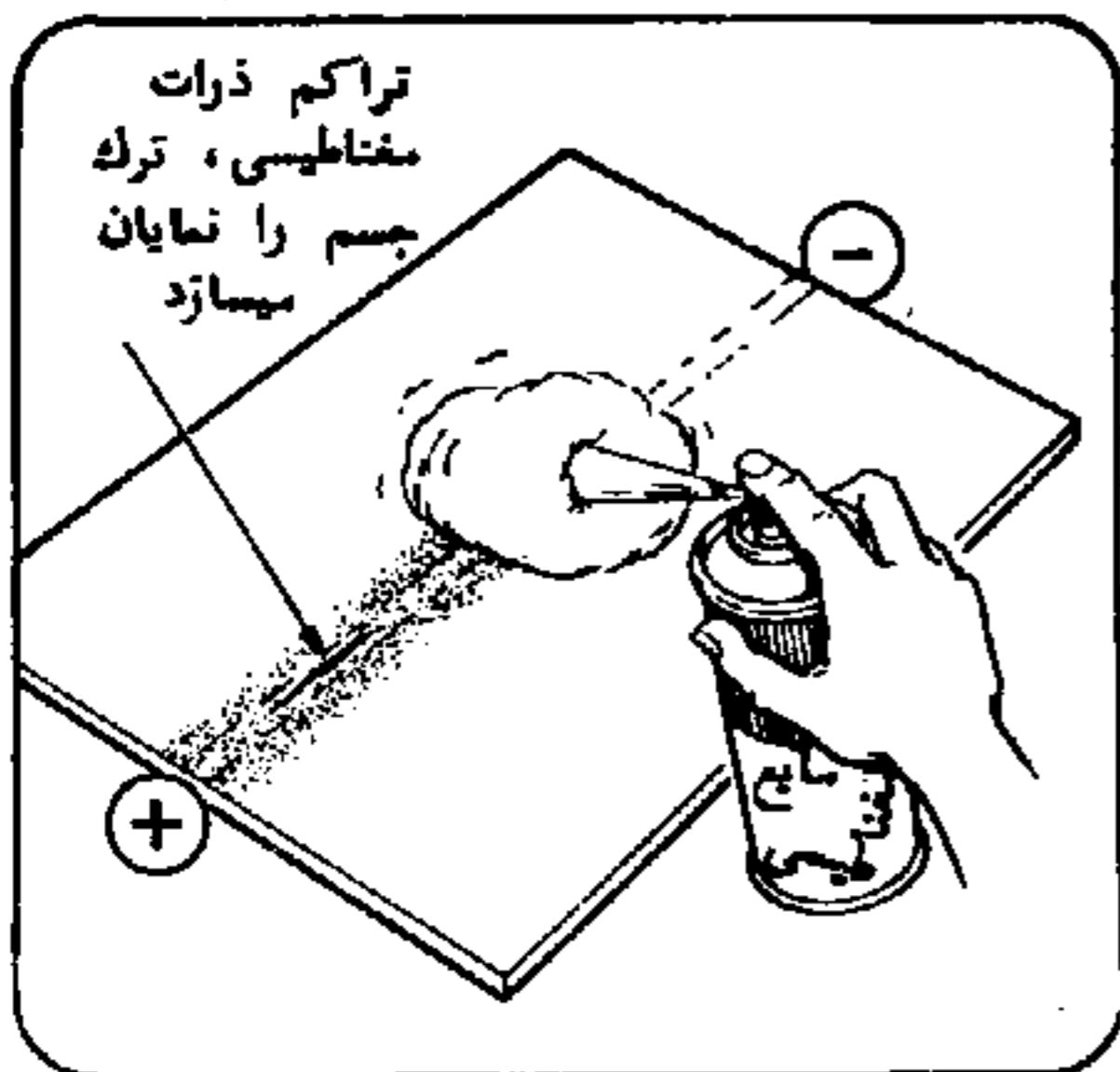
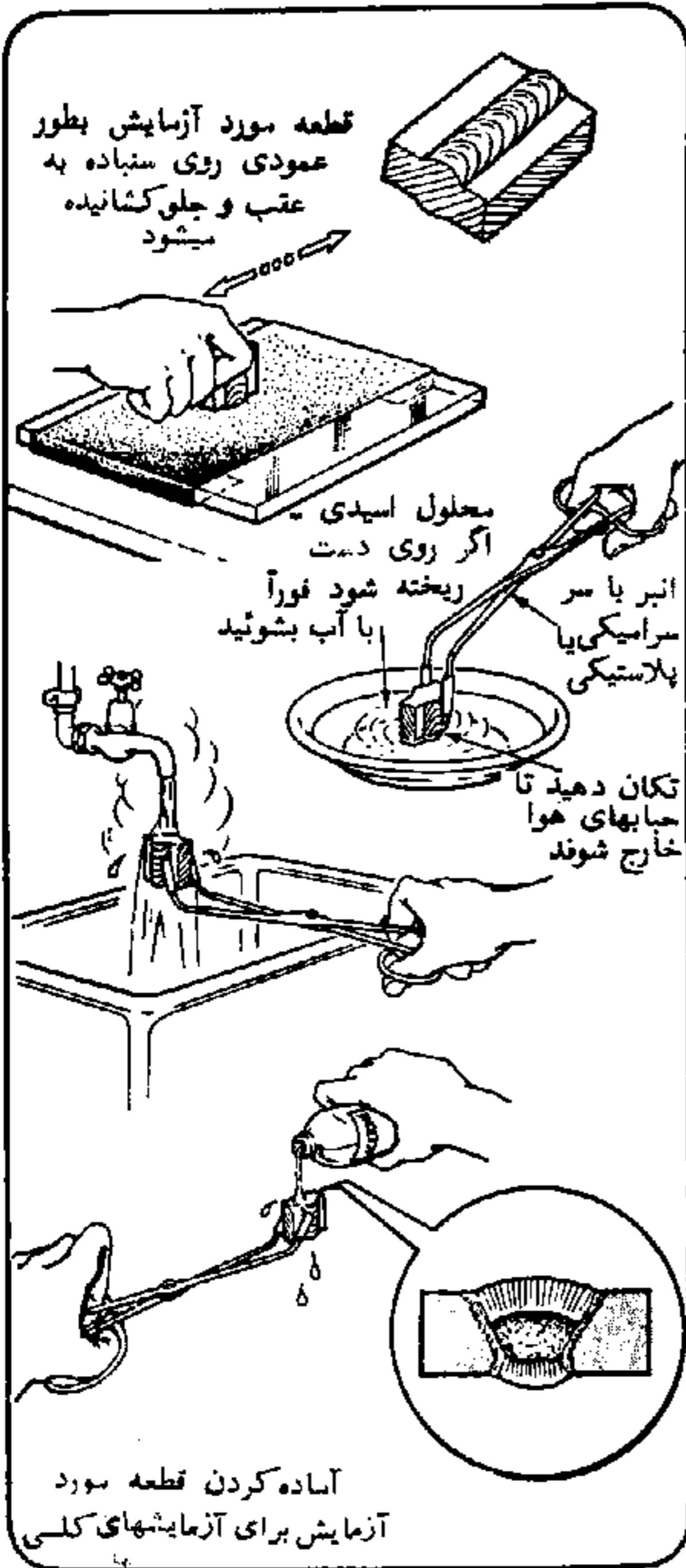
۱) ذوب ناقص

۲) نفوذ ناقص

۳) تخلخل

۴) وجود اجسام بیگانه

۵) ترکهای داخلی



آماده کردن نمونه‌جوش برای آزمایش

- ۱) نمونه را بیرید.
- ۲) برش کوچکی از سطح انتخاب کنید.
- ۳) سطح برش انتخاب شده را با سوهان زیری جهاف کنید.
- ۴) زیری سطح را با سوهان نرمی بطرف کنید.
- ۵) سطح برش را با کاغذ‌ستباده‌های «O»، «M» و «F» پرداخت کنید. پس از هر بار سوهانکاری یا پرداخت پکوشید که حرکت ابزار بعدی برسوی حرکت ابزار قبلی عمود باشد.
- ۶) محلولی از دهدروهد اسید نیتریک در الکل صنعتی آماده کرده سطح پرداخت شده را در آن فروبرید. نمونه‌جوش را ابتدا با آب داغ و پس از آن با آستون بشویند و خشک کنید.

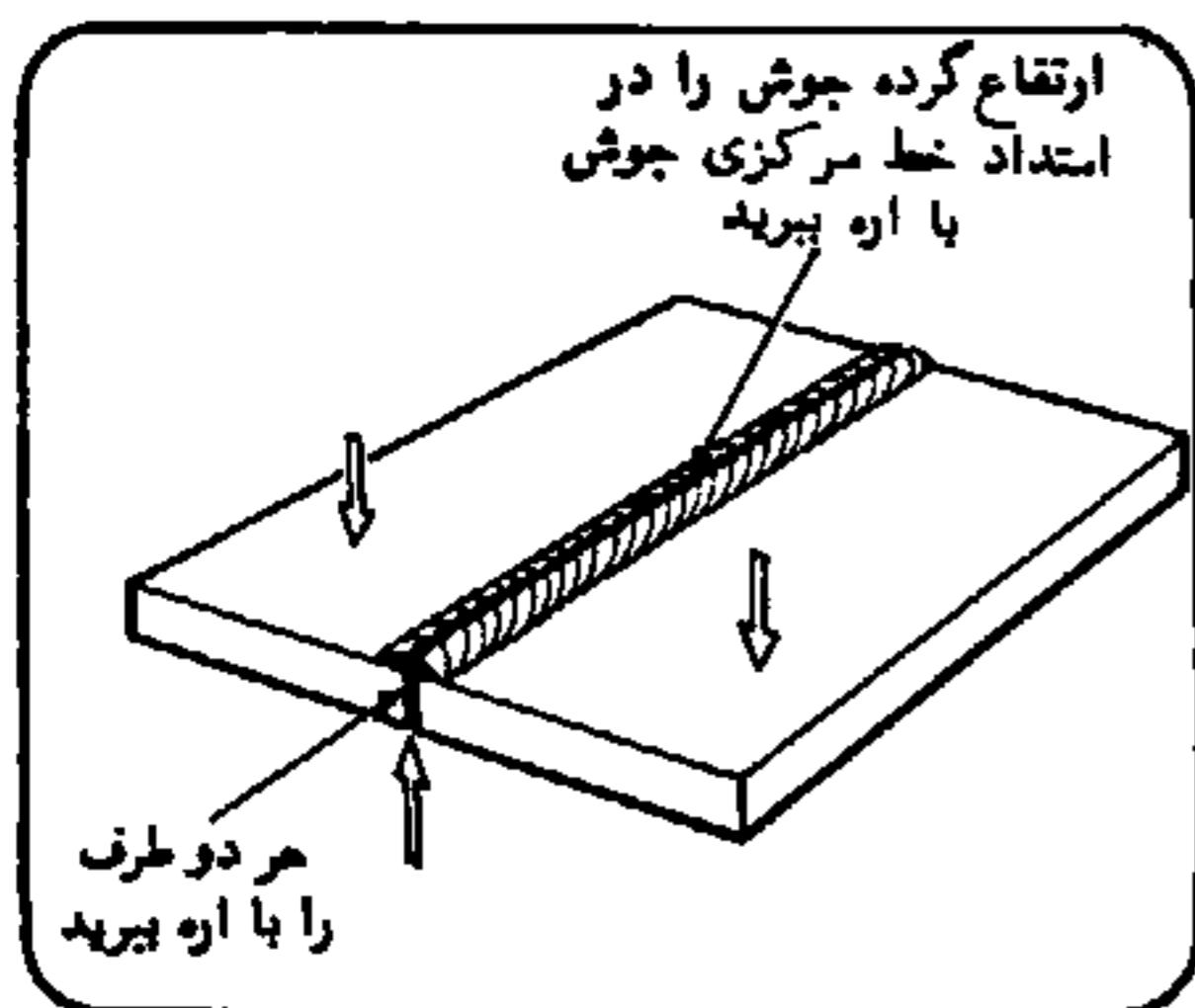
پیدا کردن ترک

الف) با بکار بردن نفوذ‌کننده‌های رنگی، میتوان نقص‌های سطحی را در فلزات خانواده آهن و فازات غیرآهنی پیدا کرد.

ب) در این روش از ذرات مغناطیسی استفاده می‌شود. روش کار چنین است که ابتدا سطح را کاملاً صیقلی می‌کنند، آنگاه روی سطح مایع پاپور مغناطیسی مالیله می‌شود. هنگامی که جریان برق از نمونه جوش عبور داده می‌شود، ذرات مغناطیسی در محل نقص متراکم می‌شوند و باین ترتیب جای نقص بخوبی نمایان می‌گردد.

آزمایش برش طولی جوش

برای آزمایش برش طولی جوش‌های لب به لب، در دو سروبالای گرده شکاف ایجاد می‌شود. این شکاف‌ها برای آن است که بهنگام شکستن جوش در اثر خربه‌های چکش در قسمت ریشه جوش، گرده از وسط دونیم شود. جوش‌های گوشده‌ای نیز به این طریق آساده شده و توسط خربه‌چکش یا بوسیله اهرم از وسط دونیم می‌شوند.

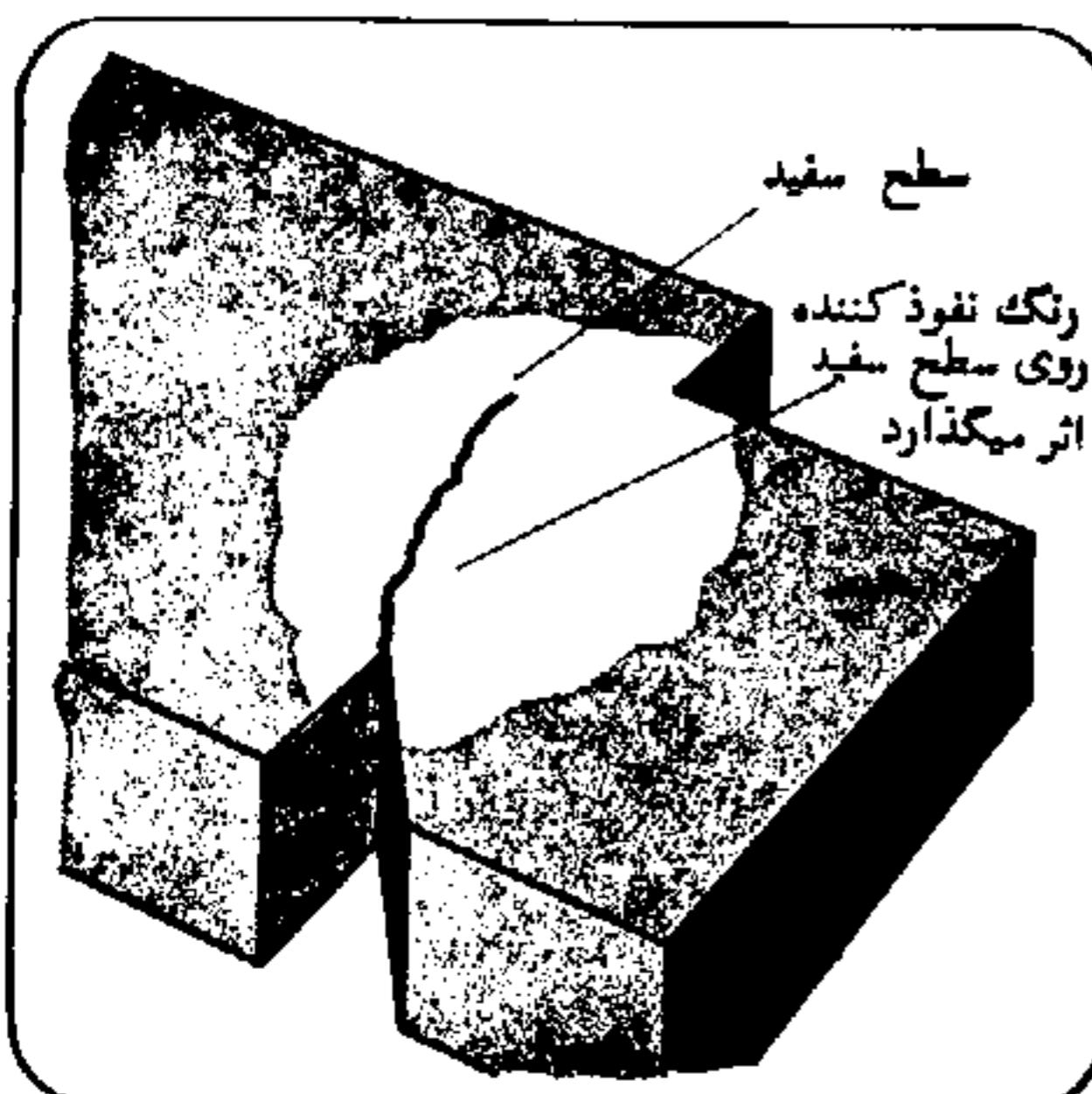


پیدا کردن ترک

در روش‌های نوین بازرسی پیدا کردن ترک از کارهای مهم بشمار می‌رود. غفلت بازرس در پیدا کردن ترک درقطعاتی که در حال تهیه شدن هستند ممکن است باعث شود که قطعه بهنگام کار پشکند و هزینه‌های سنگینی را سبب شود.

ترک‌ها به سه دسته تقسیم می‌شوند:

- ۱) ترک‌هایی که هنگام تولید یا ماشین کاری درقطعه کار پدید می‌آیند.
- ۲) ترک‌هایی که بهنگام اعمال حرارتی در اثربخشی نبودن عمل سرد کردن فلز پیدا می‌شوند.
- ۳) ترک‌هایی که بعلت تمرکز تنش بوجود می‌آیند. ترک‌های گروه (۱) و (۲) باسانی پیدا می‌شوند. ولی ترک‌های گروه (۳) بهنگام تولید پیدا نمی‌شوند چون این ترک‌ها هم از کاربرد قطعه کار پدید می‌آیند.



رنگ‌های نفوذ کننده

۱- آماده کردن قطعه کار

الف) سطح مشکوک قطعه کار را بادقت تمیز کنید، از محلولهای تمیز کننده استفاده کنید.

ب) بعد از تمیز کردن با محلول، صبر کنید تا محلول کاملاً بخار شود.

ج) سطح مشکوک قطعه کار را با رنگ نفوذ کننده رنگ کنید.

د) صبر کنید تا رنگ نفوذ کند.

ه) رنگ زیادی را با آب بشوئید.

و) مایع ظاهر کننده‌ای را روی سطح مشکوک بمالید.

ز) صبر کنید تا ظاهر کننده خشک شود.

ایمنی :

مقررات مربوط به استفاده از محلولها را بکار ببرید

۲- آزمایش سطح مشکوک

مولفیت در این روش بستگی به قدرت نفوذ رنگ دارد.

رنگی که در ترک نفوذ کند، بخوبی روی مایع ظاهر کننده دیله میشود.

ترکها را بطرق زیر میتوان شناخت:

الف) رنگ روی ترک اثر کرده مانند خطی نمایان میشود.

ب) مقاطی از جوش پراز رنگ میشوند و نشان میدهند که جوش متخلخل است.

تذکر: ترکهای خیلی نازک گاهی در آغاز بشکل نقطه چین نمایان میشوند.

۳- ظاهر کننده را با فرچه‌ای سیمی پاک کنید.

آزمایش با مایع فلورست

در این آزمایش از مایعی که دارای مواد فلورستی است استفاده میشود. هنگامی که این مایع زیر اثر نور ماوراء بنفش قرار میگیرد، از خود نور پخش میکند. این مایع را میشود در روش فلوری مغناطیسی بکار برد. این آزمایش برای اجسام غیرمغناطیسی مناسب است.

روش فلوری مغناطیسی

با این روش فقط اجسام آهنی و مغناطیسی را میشود آزمایش کرد. برای این آزمایش ازالکترو-مغناطیس و در مواردی از مغناطیس‌های دائمی استفاده میشود.

۱- سوار کردن قطعه کار

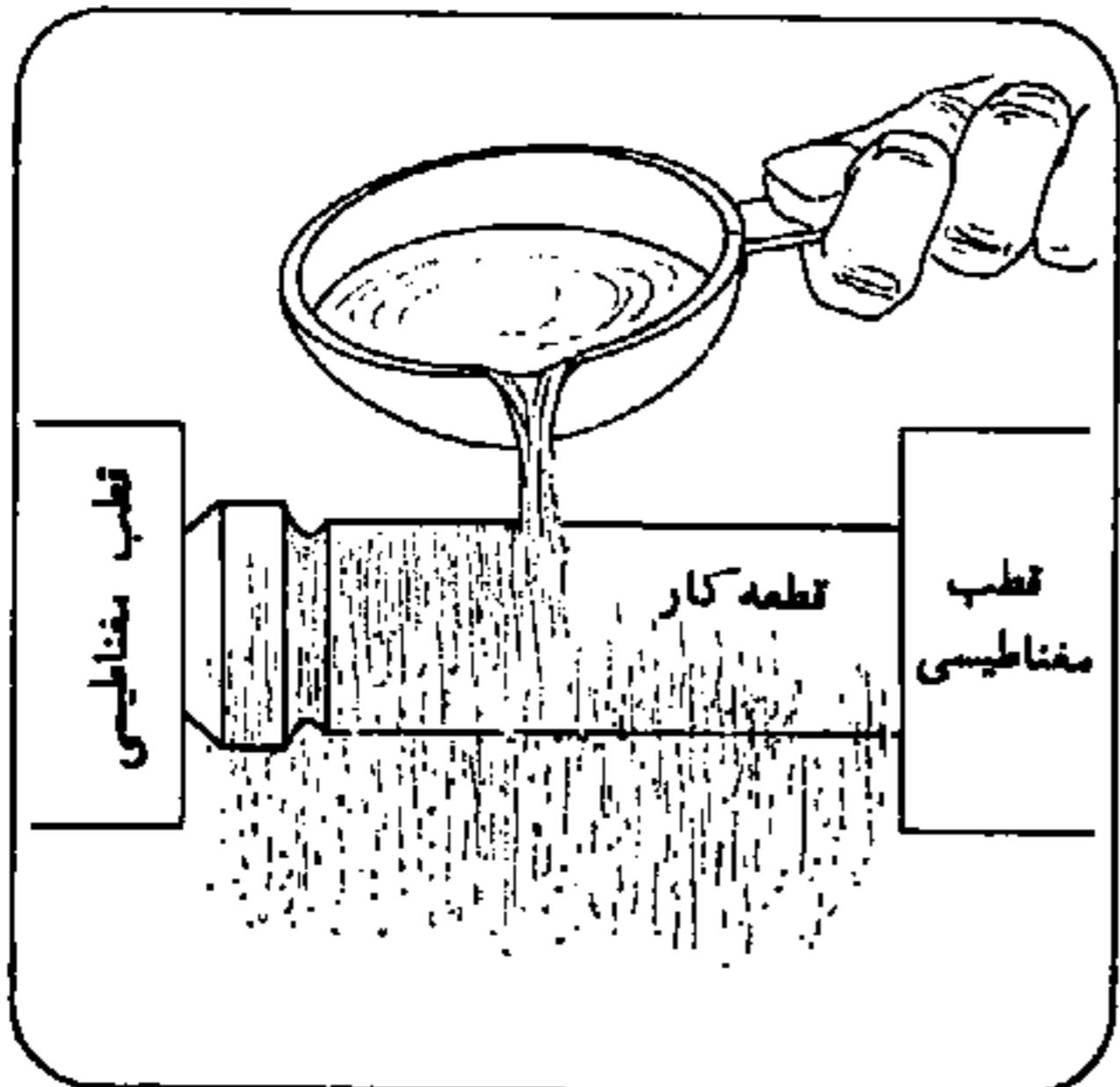
الف) قطعه کار را تعیز کنید.

ب) قطعه کار را بین فکهای الکترو-مغناطیس یا ماشین کشف ترک سوار کنید.

ج) الکترو-مغناطیس را روشن کنید.

۲- مایع کشف ترک را روی قطعه کار پر بزید

مایع کشف ترک از برآدهای آهن در مایعی رقیق تشکیل میشود. مطعن شوید که مایع تمام سطح قطعه کار را پوشاند.



۳- پیدا کردن ترک

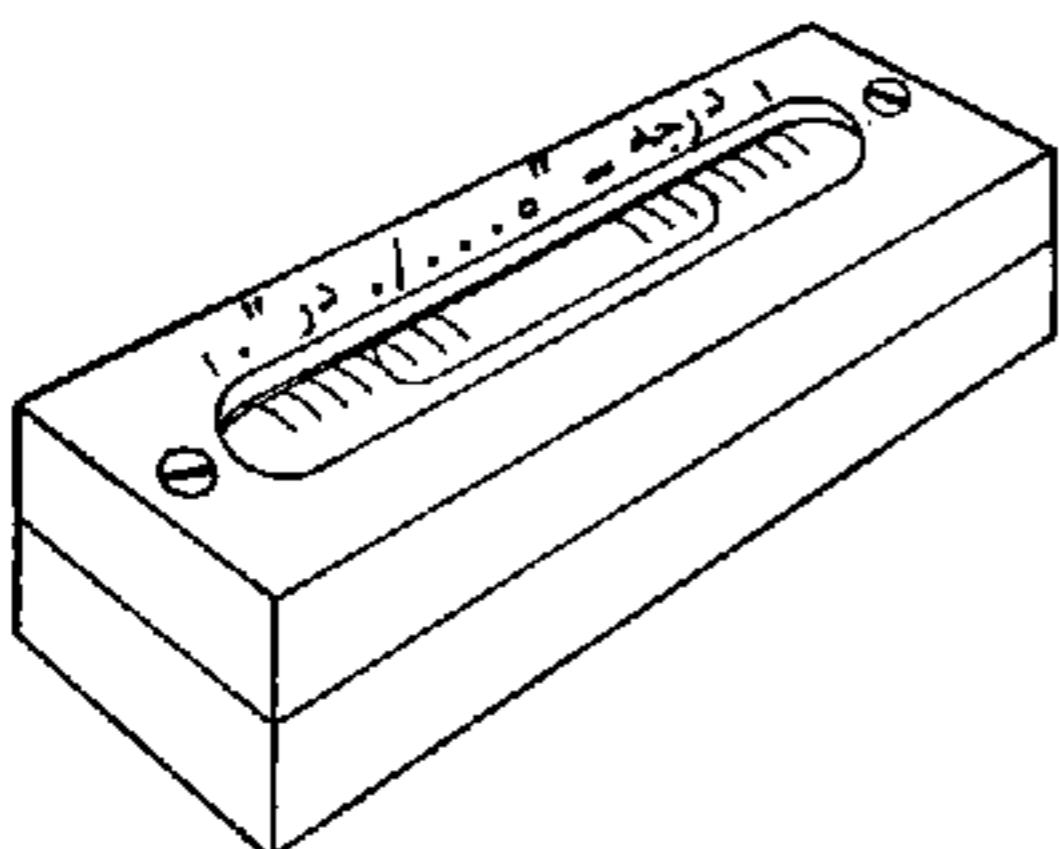
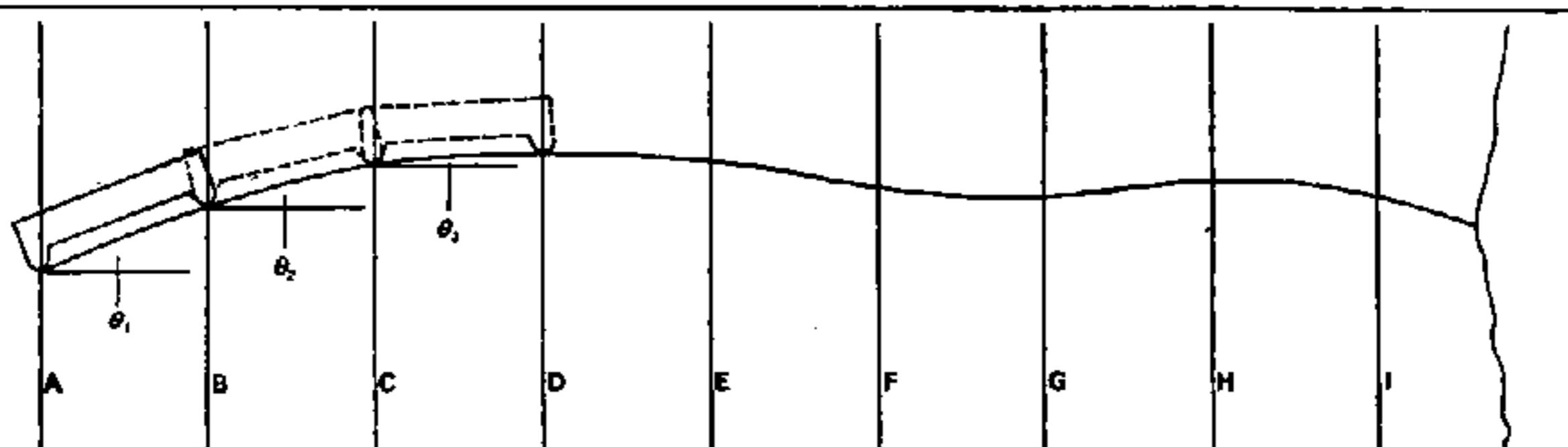
وقتی مایع روی قطعه کار مغناطیس شده ریخته میشود براشهای آهن در اطراف ترکها متراکم میشوند، ترکها تا زاویه 60 درجه در دو طرف خط عمود بر مسیر فلو نمایان میشوند. اگر زاویه ترک بیش از 60 درجه باشد، آنگاه ترک بخوبی نمایان نخواهد شد، بنابراین باید قطعه کار را حداقل در دو جهت عمود بر هم مغناطیسی کرد.

۴- قطعه کار را از حالت مغناطیسی درآورید
(برای این کار ابتدا قطعه کار را خشک کنید)

مدرج کردن صفحه صافی

استفاده از تراز

تراز روی مسیر معینی حرکت داده شده زاویه شبی سطح اندازه گیری میشود. تراز روی پایه های کوچکی قرار دارد و روش حرکت دادن آن چنین است که پایه های چپ تراز را بجای پایه های راست آن قرار میدهند. در شکل طرز حرکت تراز، زاویه شبی و منحنی تراز صفحه صافی نشان داده شده است.



۱- آماده کردن صفحه صافی

الف) سطح صفحه صافی را بازرسی کنید و ناهمواری های آنرا بر طرف کنید.
ب) سطح را با محلول مناسبی تمیز کنید.

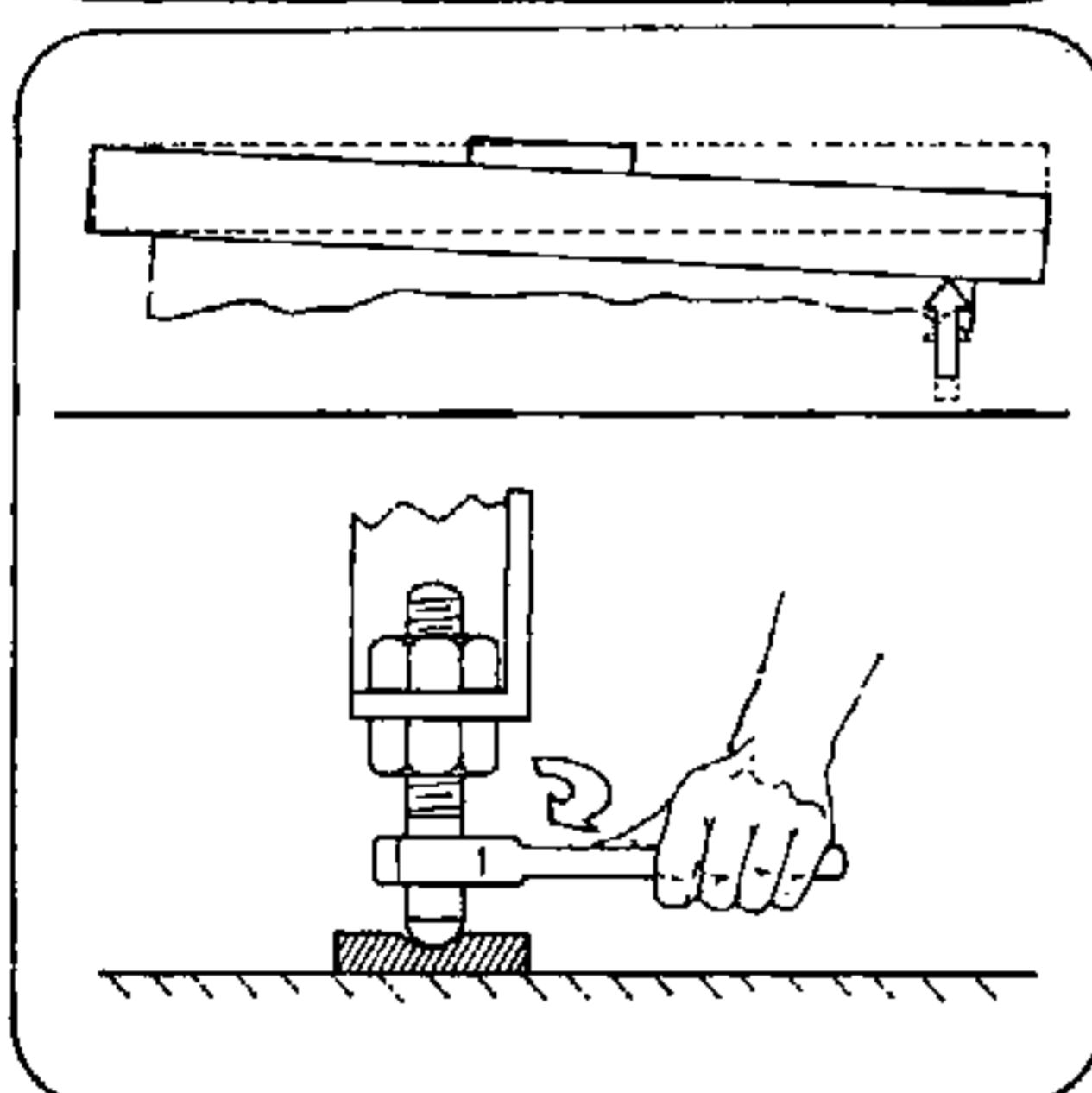
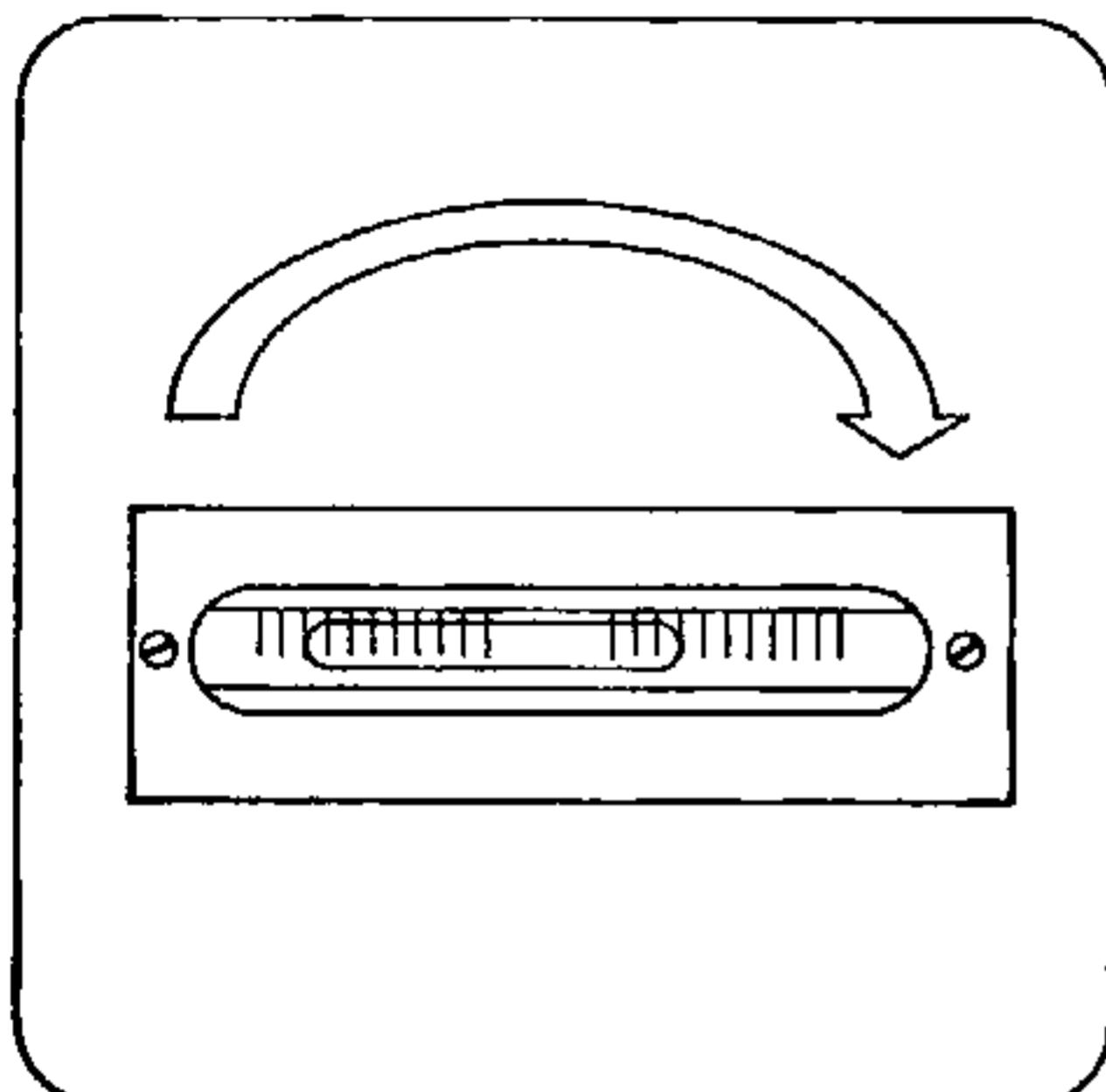
ایمنی

نکات ایمنی مربوط به محلولها را رعایت کنید

۲- انتخاب تراز

ترازی انتخاب کنید که حساسیت آن 10 ثانیه در هر درجه باشد (حساسیت عبارت از اندازه زاویه‌ای است که اگر تراز را کج کنیم، حباب درون تراز باندازه یکی از تقسیمات درجه تغییر جا پیدا کند). برای تبدیل اندازه بدست آمده براساس اندازه قوس مقدار ثانیه در 0.000005 ضرب می‌شود.

مثال : حساسیت 10 ثانیه در هر درجه برابر است با 0.0005 اینچ در 10 اینچ .



- الف) کف تراز را تمیز کنید.
- ب) تراز را روی صفحه صافی قرار داده درجه تراز را بخوانید.
- ج) تراز را 180 درجه بچرخانید .
- د) درجه تراز را بخوانید .
- تذکر : اگر درجه تراز در دو جهت مساوی نیست تراز را تنظیم کنید . این عمل را آنقدر تکرار کنید تا اندازه درجه در هر دو جهت یکی باشد .

۳- تراز کردن سطح مورد آزمایش

الف) تراز را طوری در وسط میز قرار دهید که درازای آن با درازای میز موازی باشد .

ب) حیر کنید تا حباب بی حرکت شود و سپس درجه را بخوانید .

تذکر : درجه را فقط از یک طرف تراز یعنی با از راست حباب یا از چپ آن اندازه بگیرید .

ج) پیچ‌های تنظیم صفحه صافی را چنان تنظیم کنید که حباب در مرکز تراز قرار گیرد . درجه را یادداشت کنید .

د) تراز را 180 درجه بچرخانید .

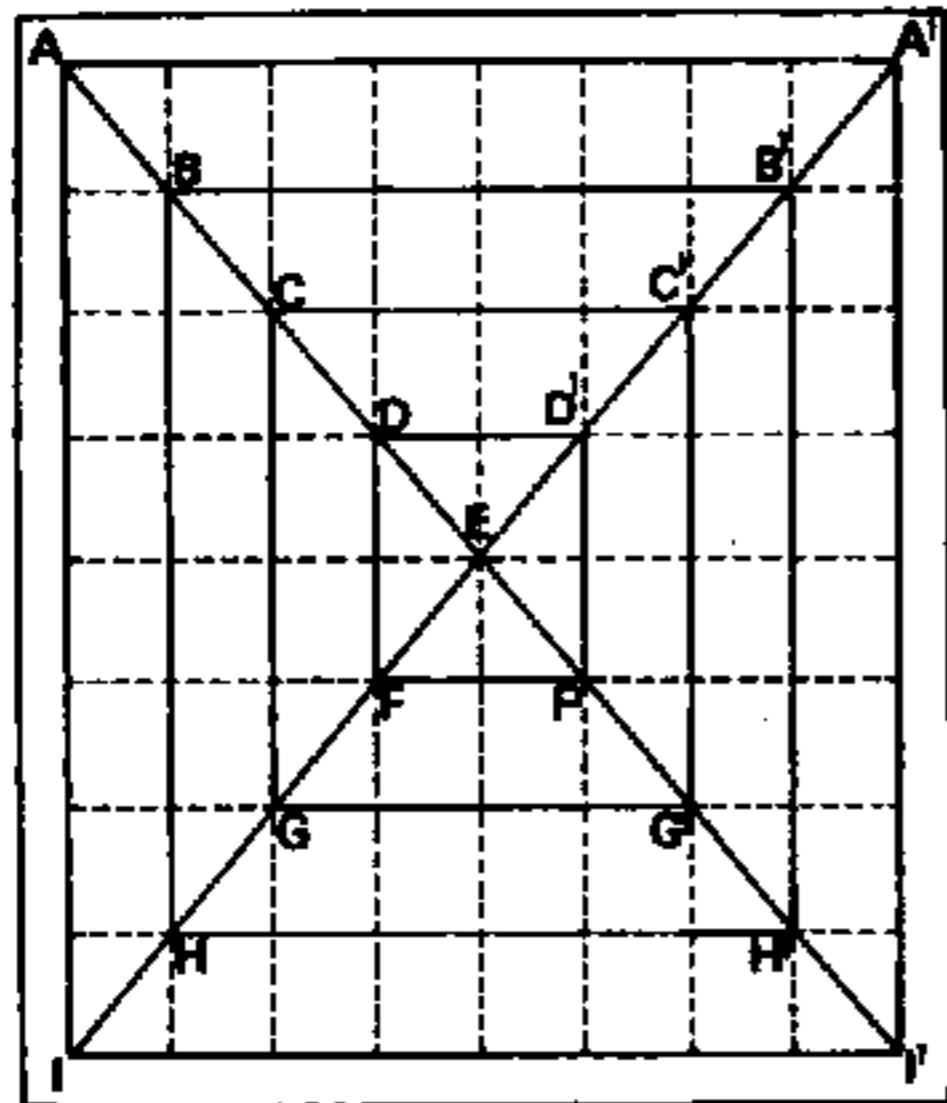
ه) درجه را یادداشت کنید و اگر با درجه قبلی مساوی نبود پیچ‌های تنظیم صفحه صافی را دوباره تنظیم کنید تا درجه قبلی بدست آید .

و) تراز را 90 درجه بچرخانید و آنرا موازی به صفحه صافی قرار دهید .

ز) درجه را یادداشت کنید و با تنظیم پیچ‌های صفحه صافی، حباب را در مرکز تراز آورده درجه نهائی را یادداشت کنید .

ح) تراز را 180 درجه بچرخانید، درجه را یادداشت کنید و با درجه قبلی مقایسه کنید . با تنظیم پیچ‌های صفحه صافی، درجه‌ای برابر با درجه قبلی بدست آورید .

ط) صفحه صافی را دو باره در دو جهت آزمایش کنید و اگر لازم بود، تراز کنید.



۵- خط کشی صفحه صافی

الف) روی صفحه صافی مستطیلی چنان رسم کنید که اضلاع آن یا کناره های صفحه صافی با اندازه ۱ تا ۲ اینچ فاصله داشته باشد.

ب) قطرهای مستطیل را رسم کنید.

ج) مستطیل را به قسمت های مساوی تقسیم کنید و شبکه ای مانند آنچه که در شکل نشان داده شده است رسم کنید.

تذکر: صفحه صافی را معمولاً به هشت قسم تقسیم میکنند.

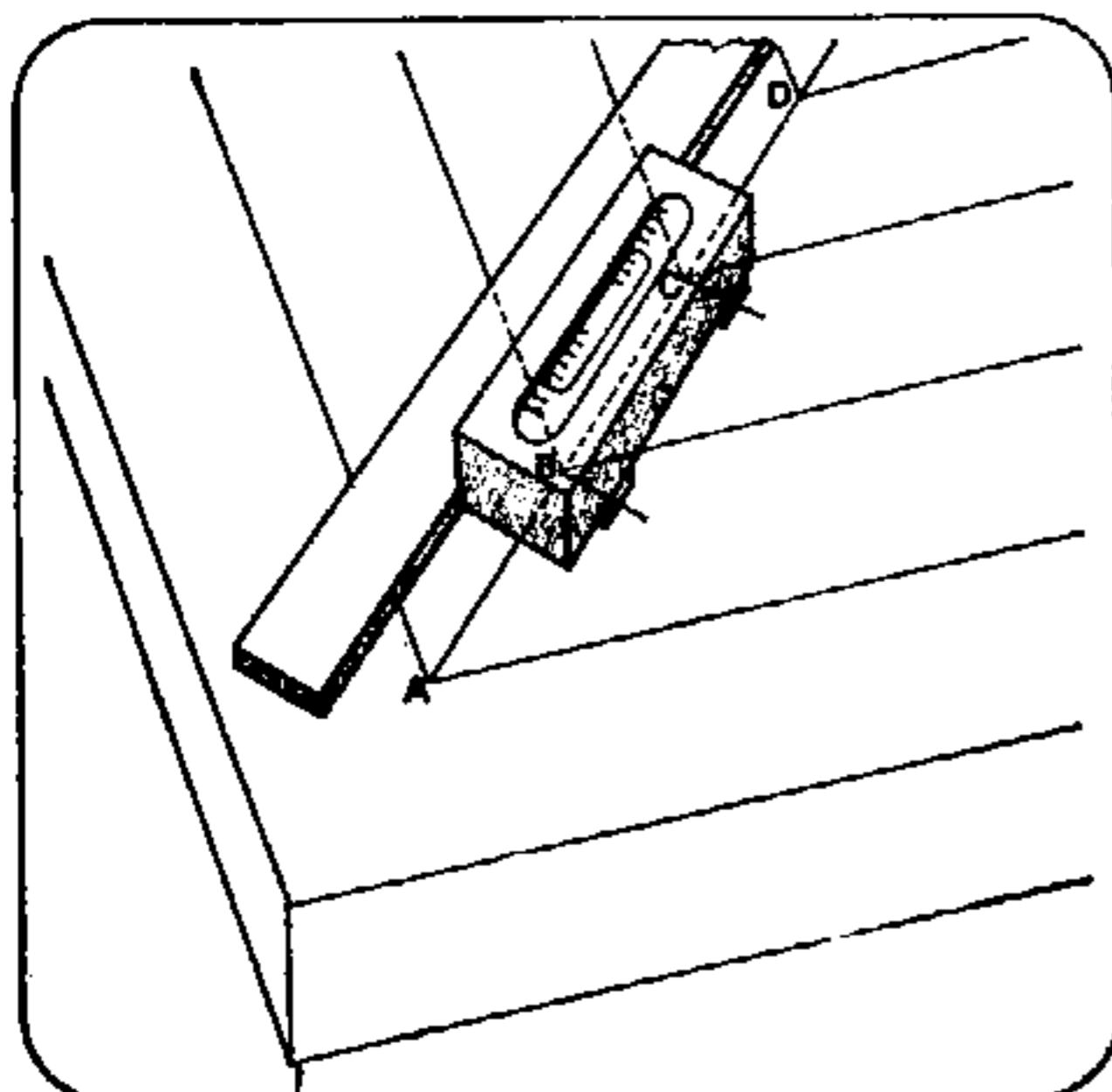
تقسیم بندی های روی صافی های بزرگ بیشتر است.

۶- آماده کردن تراز برای آزمایش قطرهای مستطیل

الف) قطرهای تقسیم بندی های کوچک یعنی A تا B را اندازه بگیرید.

ب) دو تکه اندازه گیری که اندازه آنها برابر ۰.۱ اینچ باشد انتخاب کرده زیر کف تراز بلغزانید، بطوری که فاصله آنها در حدود طول قطر کوچکی باشد که اندازه میگیرید.

ج) خط کشی را در امتداد قطر مستطیل روی صفحه صافی بیندید تا تراز در طول آن حرکت کند.
(مانند شکل)



۷- یادداشت کردن مشاهدات

در شکل جدول نمونه ای برای یادداشت کردن آزمایش هایی که روی قطر انداخت میگردند نشان داده شده است.

تذکر: C مقدار ثابتی است و مساوی است با (حساسیت تراز X فاصله بین پایه های تراز) به بند (۰.۱ج) مراجعه کنید.

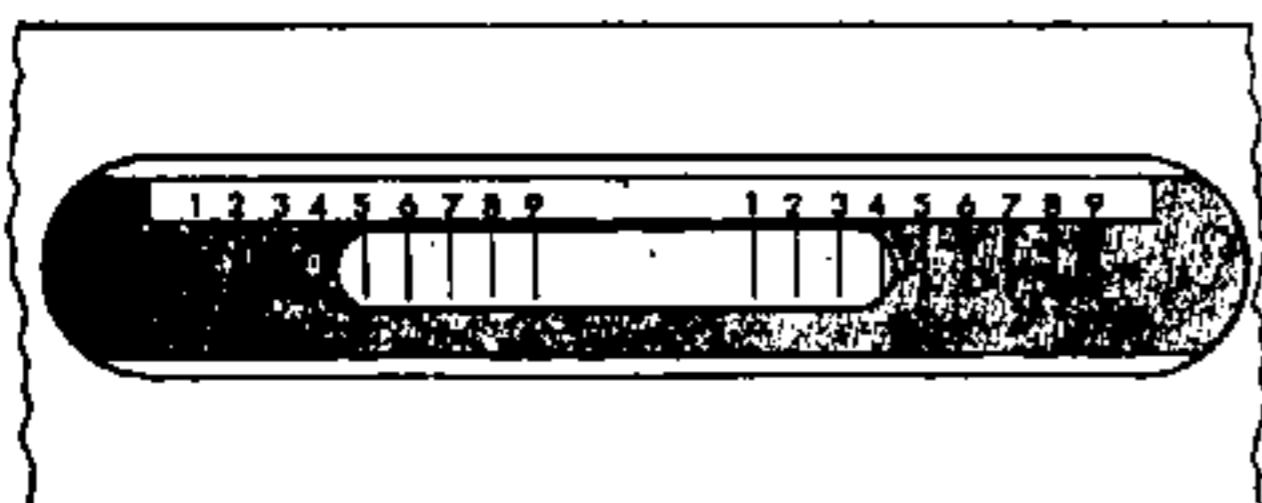
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	A
موقعیت دست راست تراز	چپ پرداشت دست به چپ	حرکت تراز از حرکت تراز از همانگین	درجه حداقل	تفاوت با	متقدار	Cابت	دست داشت از چایه دست چپ (سعون ۵×C)	ارتفاع نقاط در سعون ۱ از A
O	-	-	-	-	-	-	-	A B C D E F G' H' I'

۸- بررسی قطوهای

الف) تراز را به خط کش تکیه دهید و آنرا چنان بگذارید که تکدهای اندازه‌گیری روی نقاط A و B قرار گیرند.
 ب) صبر کنید تا حباب بی‌حرکت شود. درجه را در ستون 2 و مقابله B یادداشت کنید. (این اندازه موقعیت B را نسبت به A نشان میدهد).
 تذکر :

۱) تراز را همیشه در یک جهت حرکت دهید و درجه را نیز از همان طرف بخوانید.

۲) کاغذی روی تراز بجسبانید (مانند شکل) و آنرا شماره‌گذاری کنید.
 در شکل رقمی که از چپ برای خواندن میشود 4.2 است.



- ۳) تراز را زیاد دستمالی نکنید و روی آن نفس نکشید.
 چ) تراز را بادقت در طول خط کش حرکت دهید تا دو پایی تراز روی نقاط B و C قرار گیرند.
 د) درجه را بخوانید و در ستون 2 مقابله C یادداشت کنید.
 ه) این روش را ادامه دهید تا تمام قطراندازه‌گیری شود.
 و) آزمایش قطر را در جهت مخالف تکرار کرده درستون 3 یادداشت کنید.

تذکر : تراز را بچرخانید .

ز) خط کش را از صفحه صافی جدا کرده آنرا موازی قطر A_1A_2 قرار دهید .

ح) پایه های تراز را روی نقاط A_1 و B_1 قرار داده طول قطر A_1A_2 را اندازه گیری کنید .

ط) آزمایش قطر A_1A_2 را در جهت مخالف تکرار کنید .

۹ - آزمایش خطهای باقیمانده شبکه

الف) اولین خط شبکه را در امتداد AA_1 اندازه بگیرید .

ب) فاصله بین دو تکه اندازه گیری را با اندازه قسمت الف منطبق کنید .

ج) خط AA_1 را بررسی کرده درجه ها را یادداشت کنید .

د) خطهای BB_1 ، CC_1 — HH_1 و II را بررسی کنید و نتیجه برای هر خط را در جدول جداول آگاهه ای یادداشت کنید .

ه) اولین خط شبکه در امتداد AI را اندازه گیری کنید .

و) فاصله بین دو تکه اندازه گیری را با اندازه قسمت (ه) منطبق کنید .

ز) خط AI را آزمایش کرده درجه ها را یادداشت کنید .

ح) خطهای CG ، BH_1 — H_1I و AI_1 را بررسی کنید و نتیجه ای را که برای هریک از خطها بدست می آید

در جدول جداول آگاهه ای یادداشت کنید .

۱۰ - خلاصه کردن نتیجه های آزمایش

الف) میانگین درجه های مربوط به هرخطی را پیدا کنید . نتیجه را در ستون ۴ بنویسید .

ب) کمترین میانگین را پیدا کرده از بقیه تفرقی کنید و نتیجه را در ستون ۵ یادداشت کنید .

ج) ارتفاع پای راست از چپ تراز را برای هریک از خطها بدست آورده یادداشت کنید .

مثال :

(یک درجه بندی -0.0005 اینچ در ۱۰ اینچ)، فرض کنید که فاصله بین پایه های تراز (فاصله بین تکه های اندازه گیری) $= 7.25$ اینچ

$$\text{مقدار ثابت } C = \frac{0.0005 \times 7.25}{10} = 0.000362$$

مقدار بدست آمده برابر است با اندازه ای که باید پای راست تراز را بسوی بالا یا پائین حرکت داد تا حباب ترازیک درجه حرکت کند .

د) نتیجه های ستون ۵ را در C ضرب کنید و حاصل را در ستون ۷ بنویسید .

ه) ارتفاع نقاط ستون ۱ را از اولین نقطه (که در اینجا A میباشد)، برای هریک از خطها حساب کنید .

ارتفاع B از A – اندازه برای B در ستون ۷

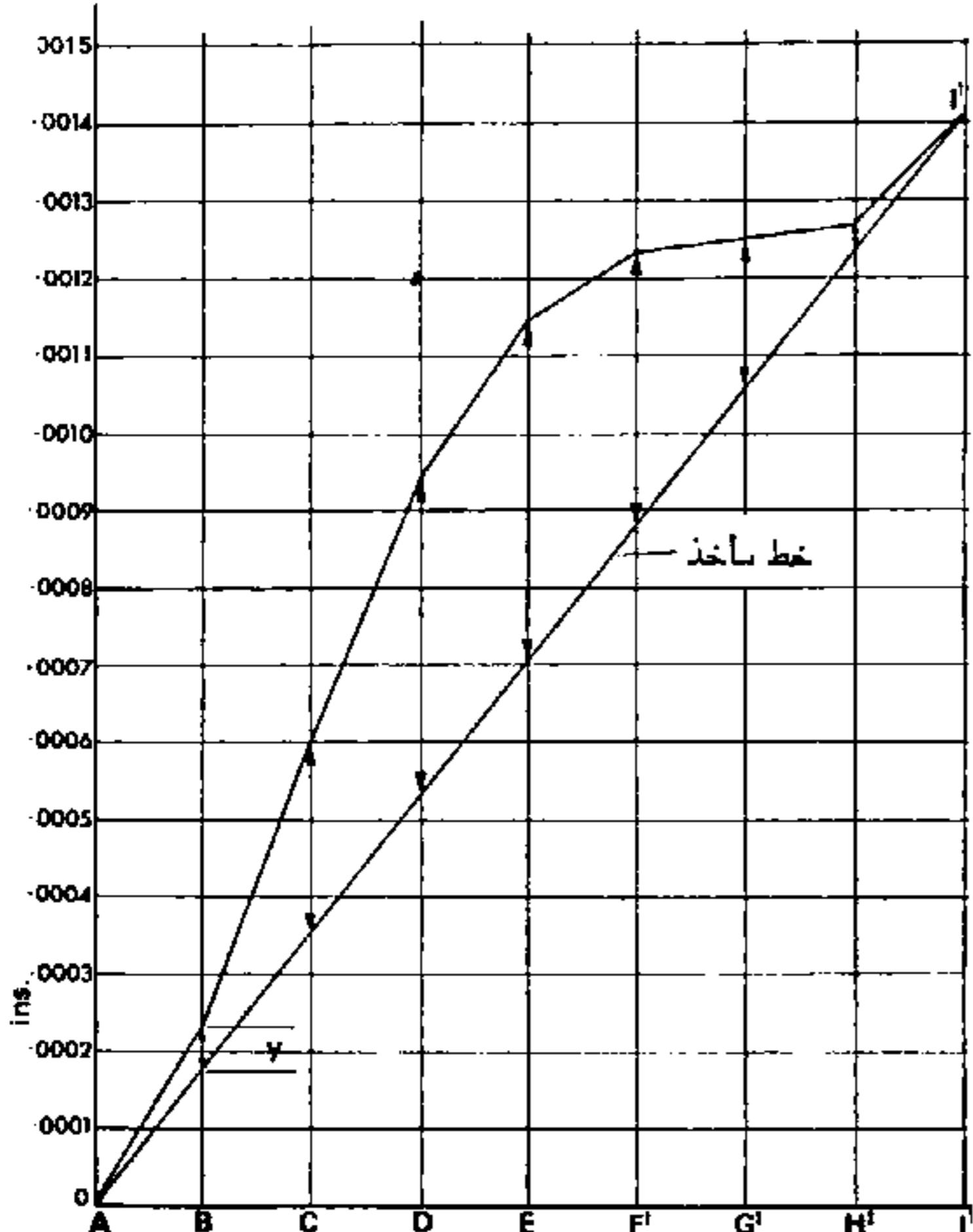
ارتفاع C از A – اندازه برای $(B+C)$ در ستون ۷

ارتفاع E از A – اندازه برای $(B+C+D+E)$ در ستون ۷

ارتفاع I از A – اندازه برای $(B+C+D+E+F+G+H+I)$

نتیجه هارا در ستون ۸ یادداشت کنید .

وتر AII



۱۹- گشیدن منحنی از نتیجه‌های بدست آمده

(برای هر یک از خطها)

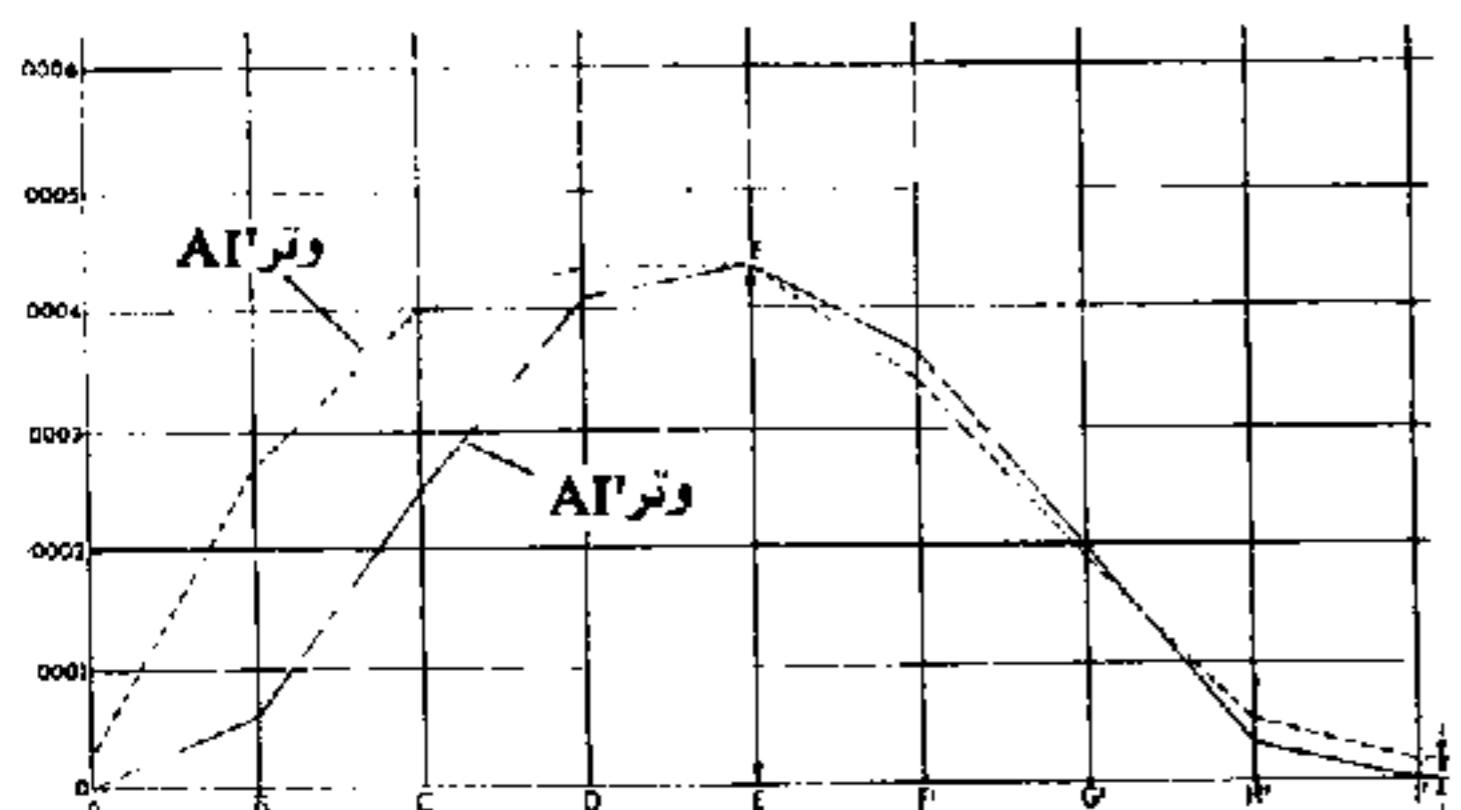
از قطرها شروع کنید.

الف) از کاغذ ویژه رسم منحنی که تقسیم بندیهای یک دهی داشته باشد استفاده کنید. دوم حور عمودی برهم (افقی و عمودی) روی کاغذ رسم کنید. محور عمودی را با واحدی بزرگ، مانند $\frac{1}{2}$ اینچ، درجه-بندی کنید (0.0001 اینچ را میتوانید برابر $\frac{1}{2}$ اینچ در نظر بگیرید).

درجه-بندیهای محور افقی برابر است با فاصله‌یین دوپای تراز.

ب) اندازه‌های نوشته شده در ستون 7 را در برابر فاصله‌های پایه‌های تراز که روی محور افقی علامت گذاری شده است قرار داده، پس از پیدا کردن نقاط مربوط آنها را بهم متصل کنید تا منحنی مورد نظر بدست آید.

منحنی واستگی



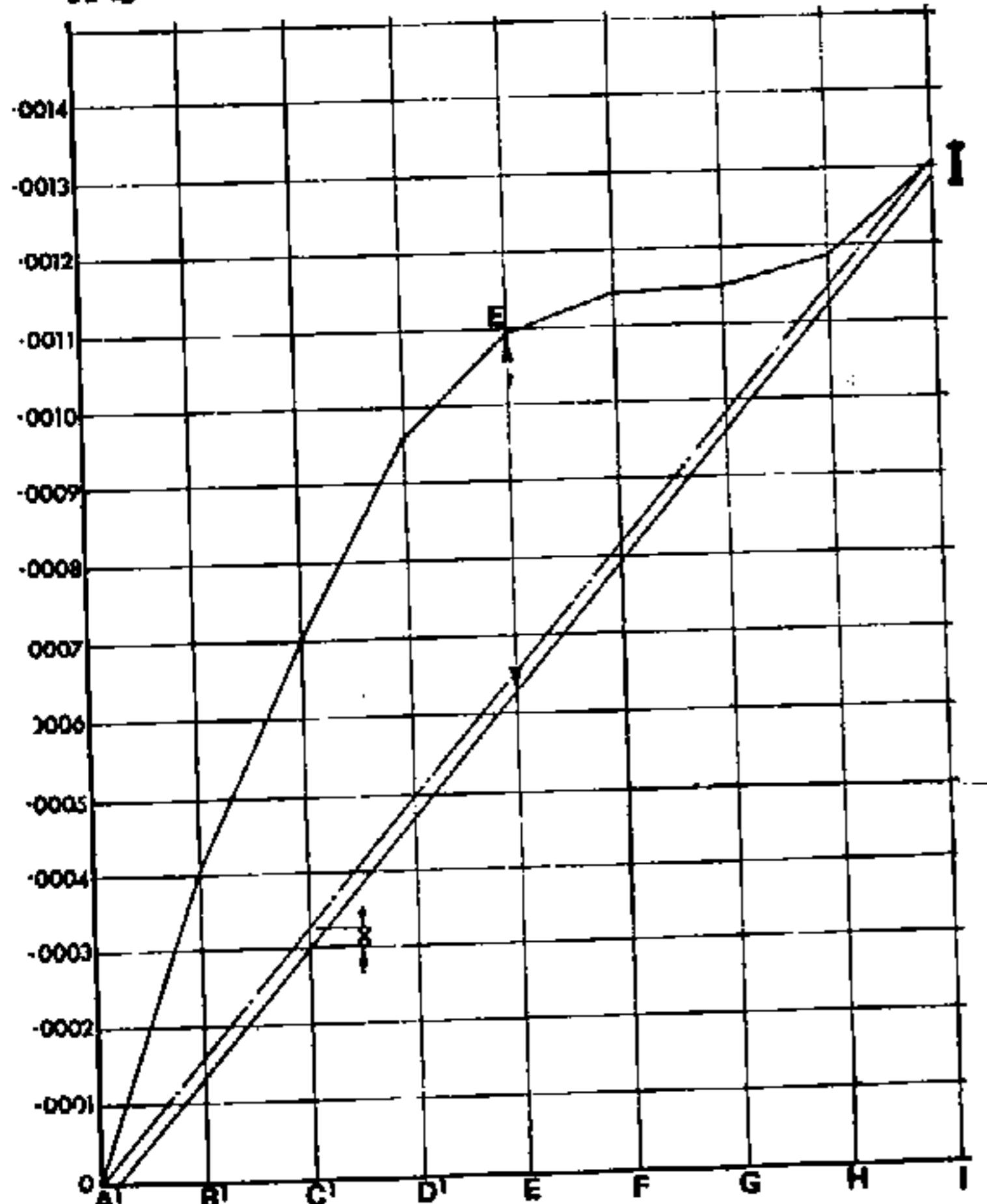
۲۰- واستگی قطرها

الف) روی صفحه مختصات، دو نقطه A و II را بهم

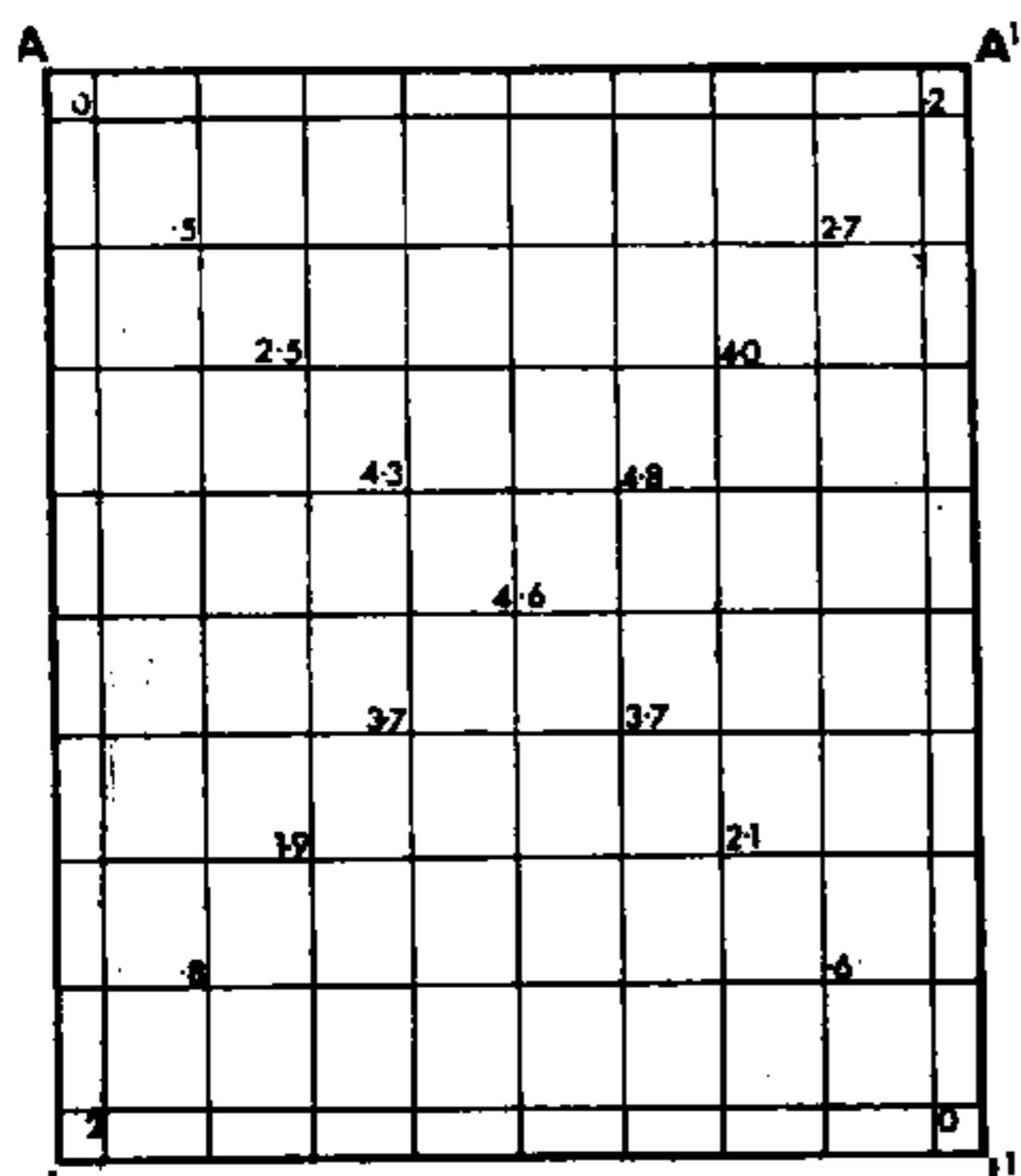
وصل کنید. این خط، خط مأخذ است.

ب) منحنی دیگری را با مقیاس قبلی رسم کنید.
(منحنی واستگی دو قطر).

ج) از روی منحنی قطر II فاصله‌های عمودی بین خط مأخذ و نقاط روی منحنی را با پرگار اندازه گرفته آنها را به منحنی واستگی انتقال دهید. نقاط را بهم وصل کنید.



د) از روی منحنی قطر AI و در امتداد نقطه E فاصله عمودی بین خط مأخذ و منحنی را به منحنی قطر AII انتقال دهید. (در امتداد E).



ه) روی منحنی قطر AII خطی موازی خط $I'A'$ بکشید که از نقطه‌ای که در « D » بدست آمده است بگذرد.

و) از روی منحنی قطر AI ، فاصله عمودی بین خط مأخذ و منحنی را به منحنی واپستگی انتقال دهید و نقاط را بهم وصل کنید.

تذکر: منحنی جدید، منحنی دوقطر و واپستگی آنها را نشان میدهد.

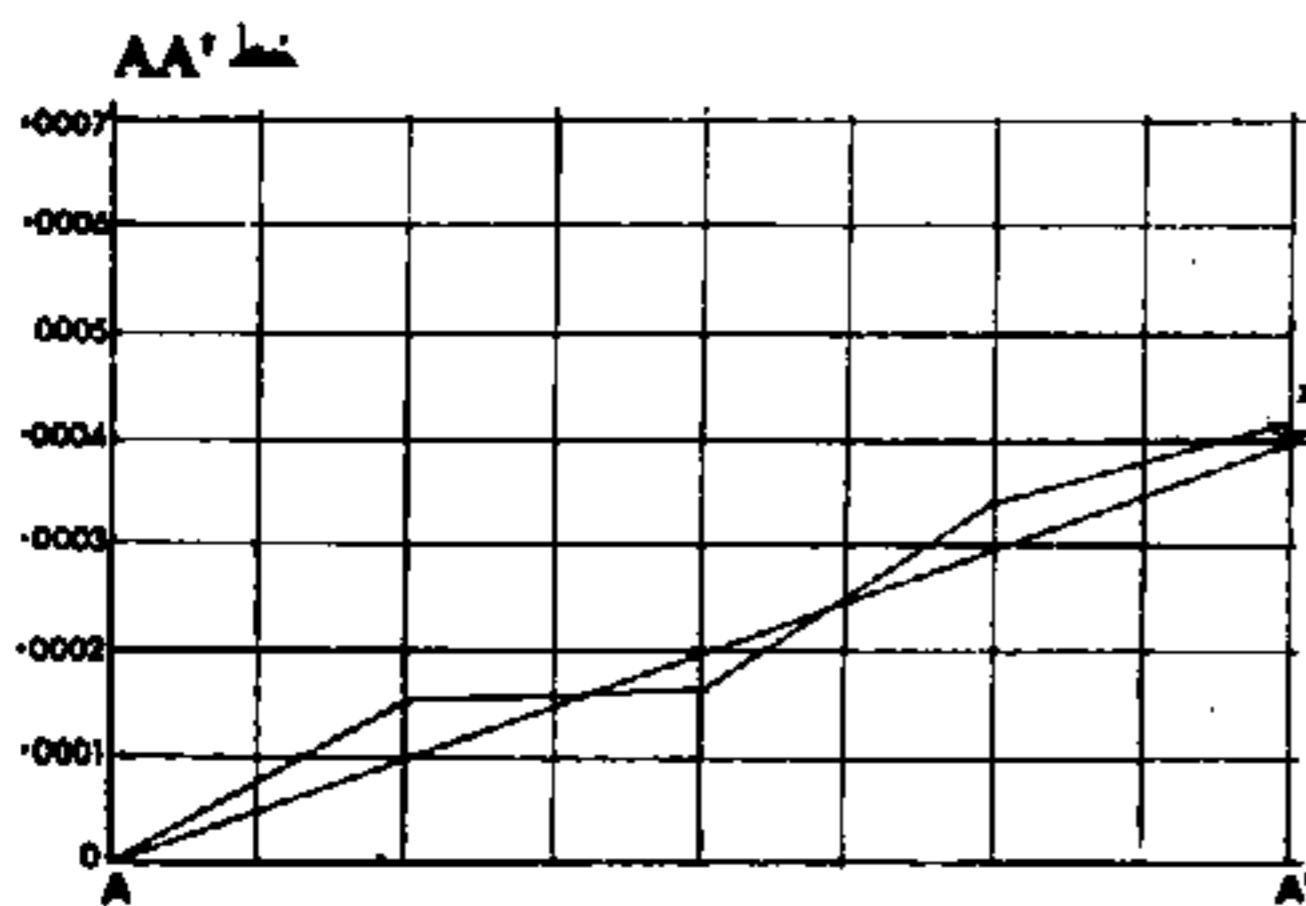
ز) نقشه صفحه جافی را با مقیاس معینی رسم کنید.

ح) از روی منحنی واپستگی، ارتفاع نقاط منحنی را از محور افقی به روی نقشه انتقال دهید.

۱۳ - واپستگی خطهای دیگر

خط AA'

اول واپستگی خط AA' را نسبت به قطرها تعیین کنید. توجه داشته باشید که نقاط A و A' در سه خط مشترک هستند. خط مأخذ از نقطه A میگذرد. (به منحنی قطر AII مراجعه کنید).

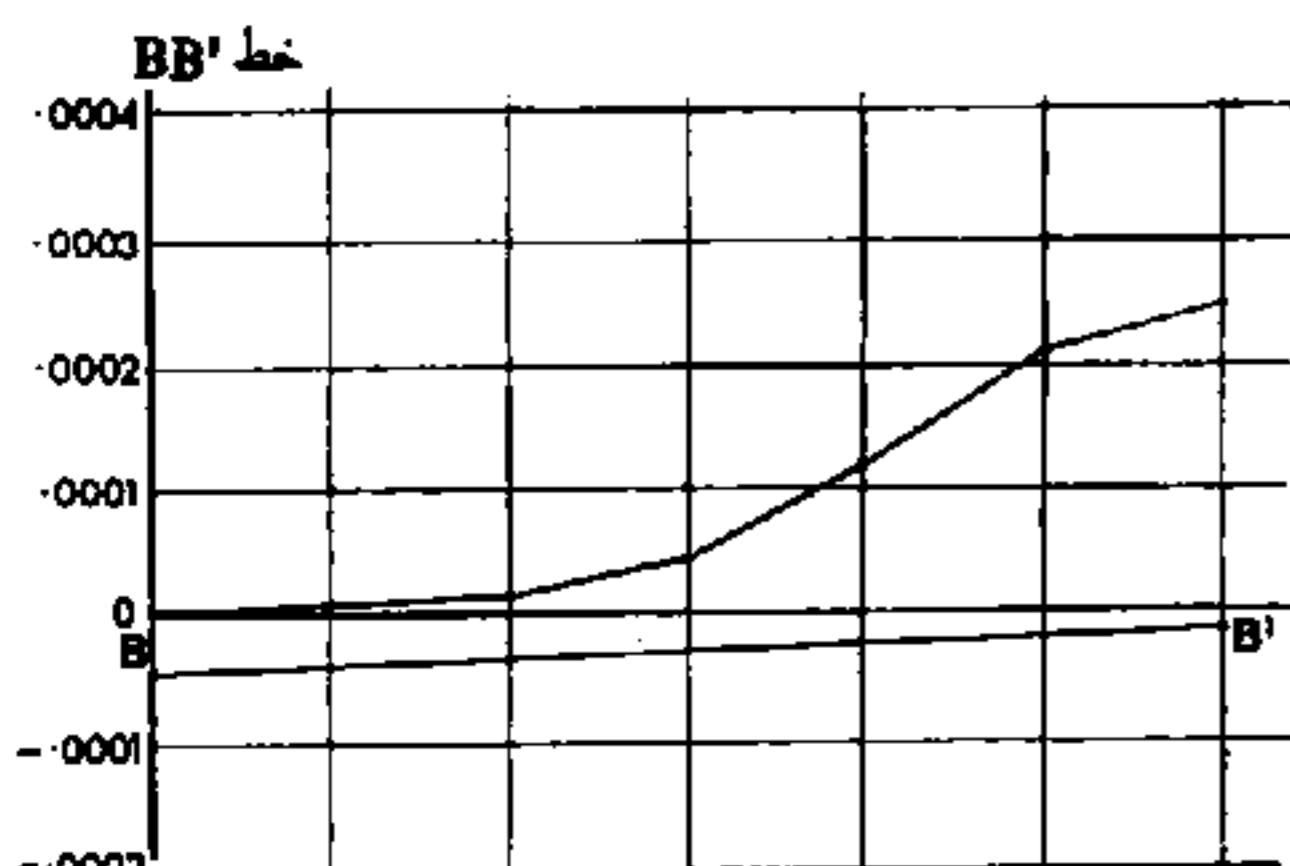


الف) خط مأخذ AA' را رسم کنید.

تذکر:

- ۱) اگر روی منحنی AII ، خط مأخذ از نقطه AI میگذرد A ، و AI را با خطی مستقیم بهم وصل کنید.
- ۲) اگر خط مأخذ از نقطه AI نمیگذرد، فاصله عمودی X را روی منحنی I اندازه بگیرید. این فاصله را به منحنی AA' (در امتداد AI) انتقال دهید و این نقطه را به A وصل کنید.

ب) فاصله عمودی بین خط مأخذ و منحنی را به نقشه صفحه صافی منتقل کنید.



الف) از منحنی I ، فاصله عمودی Z را که مربوط به نقطه B میباشد، از روی منحنی نسبت به خط مأخذ اندازه گیری کنید.

ب) این فاصله را به منحنی خط BB' انتقال دهید.

(در امتداد نقطه B روی منحنی).

ج) منحنی قطر IAI را بررسی کرده فاصله عمودی

بین خط مأخذ و منحنی را تعیین کنید. (در امتداد نقطه B).

د) این فاصله را به منحنی خط BB' منتقل کنید. (در امتداد نقطه B).

ه) دونقطه بدست آمده را بهم وصل کنید.

و) فاصله عمودی بین نقاط روی منحنی و خط مأخذ را به نقشه صفحه صافی منتقل کنید.

ز) این روش را برای همه خطها تکرار کنید تا تمام خطها به قطرها وابستگی پیدا کنند.

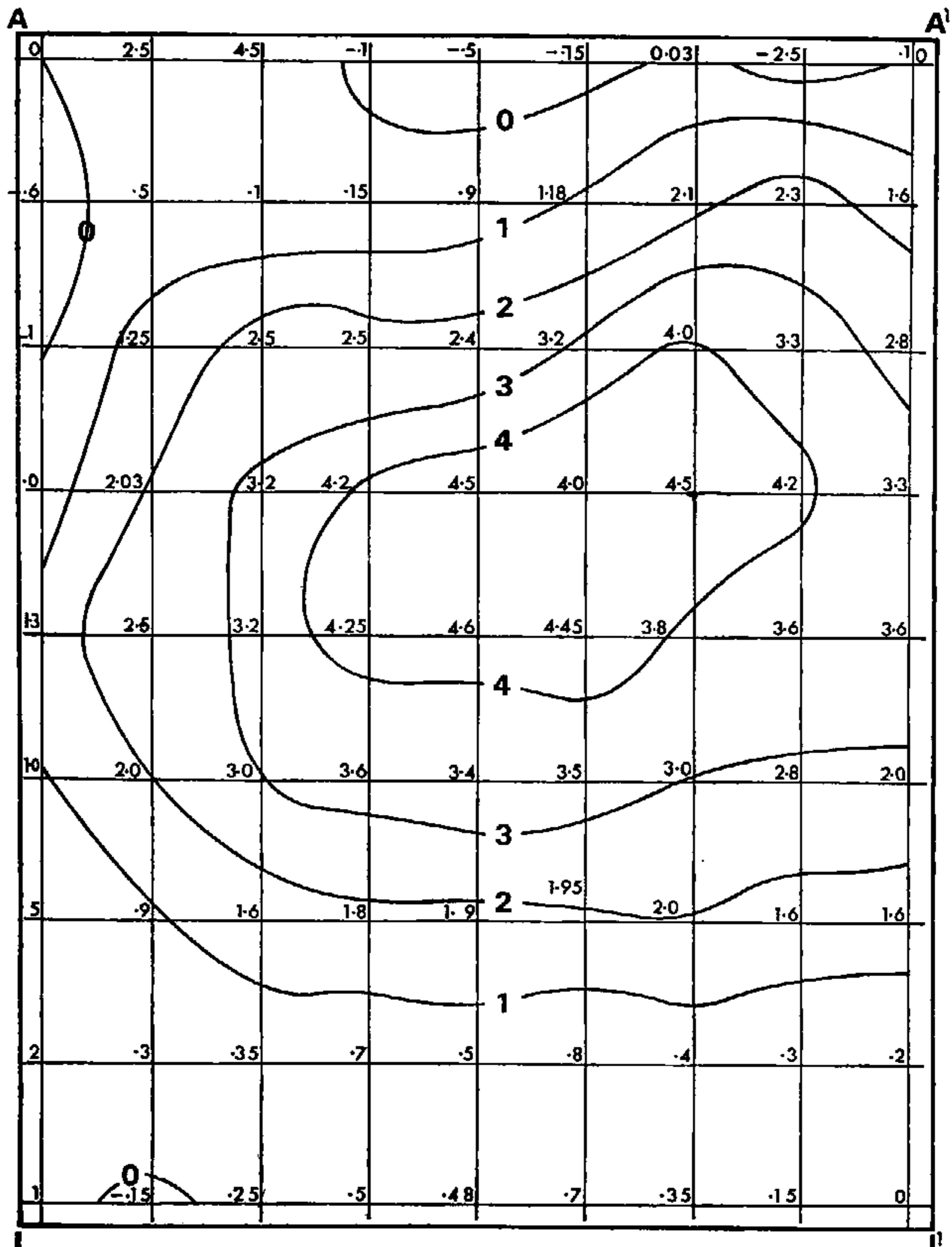
۱۶ - رسم گردن منحنی های تراز

الف) نقاط منحنی های تراز را از روی منحنی وا استگی تعیین کنید.

ب) نقشه صفحه صافی را بررسی کرده موقعیت هائی را که ارزش آنها صفر است یادداشت کنید.

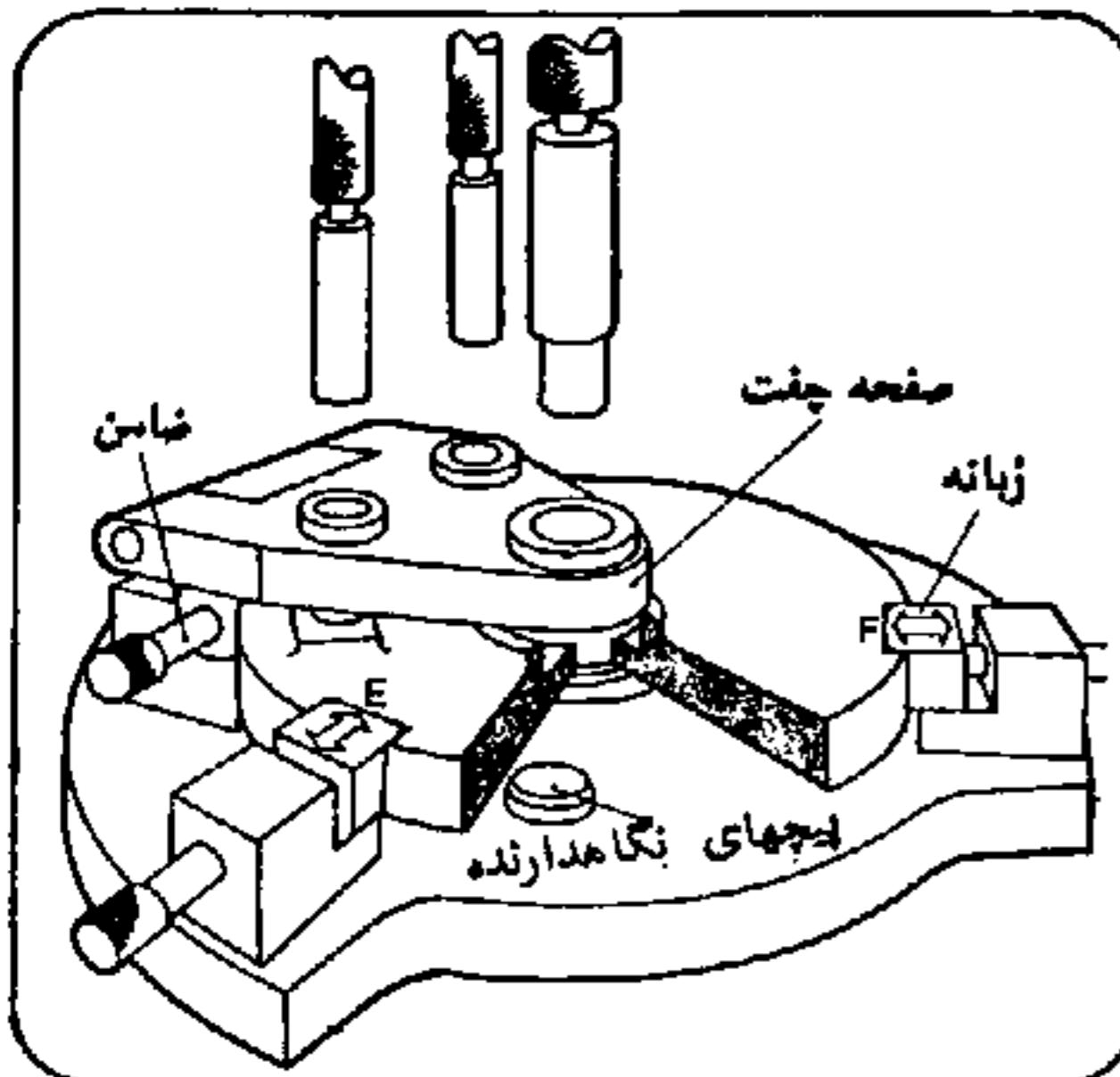
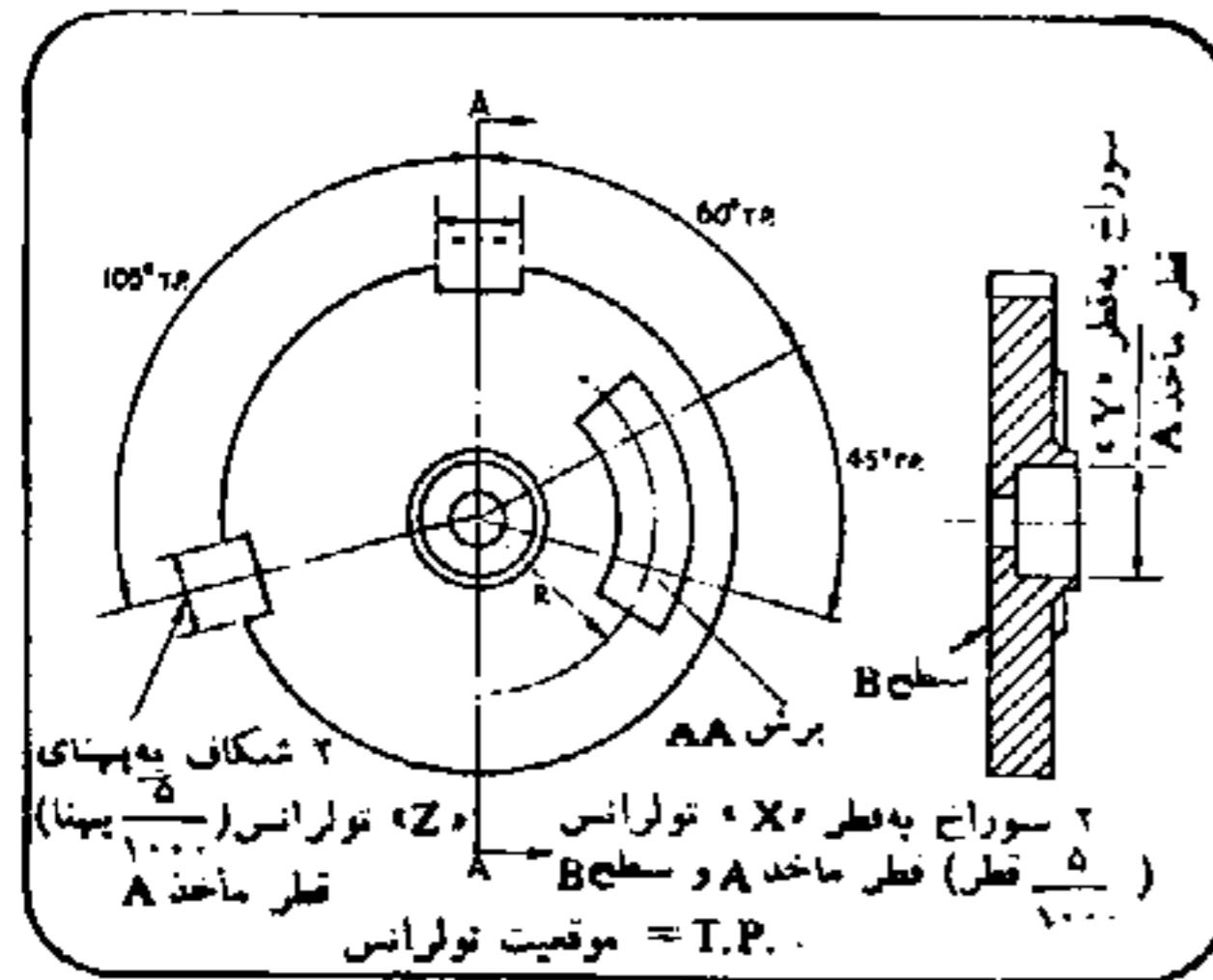
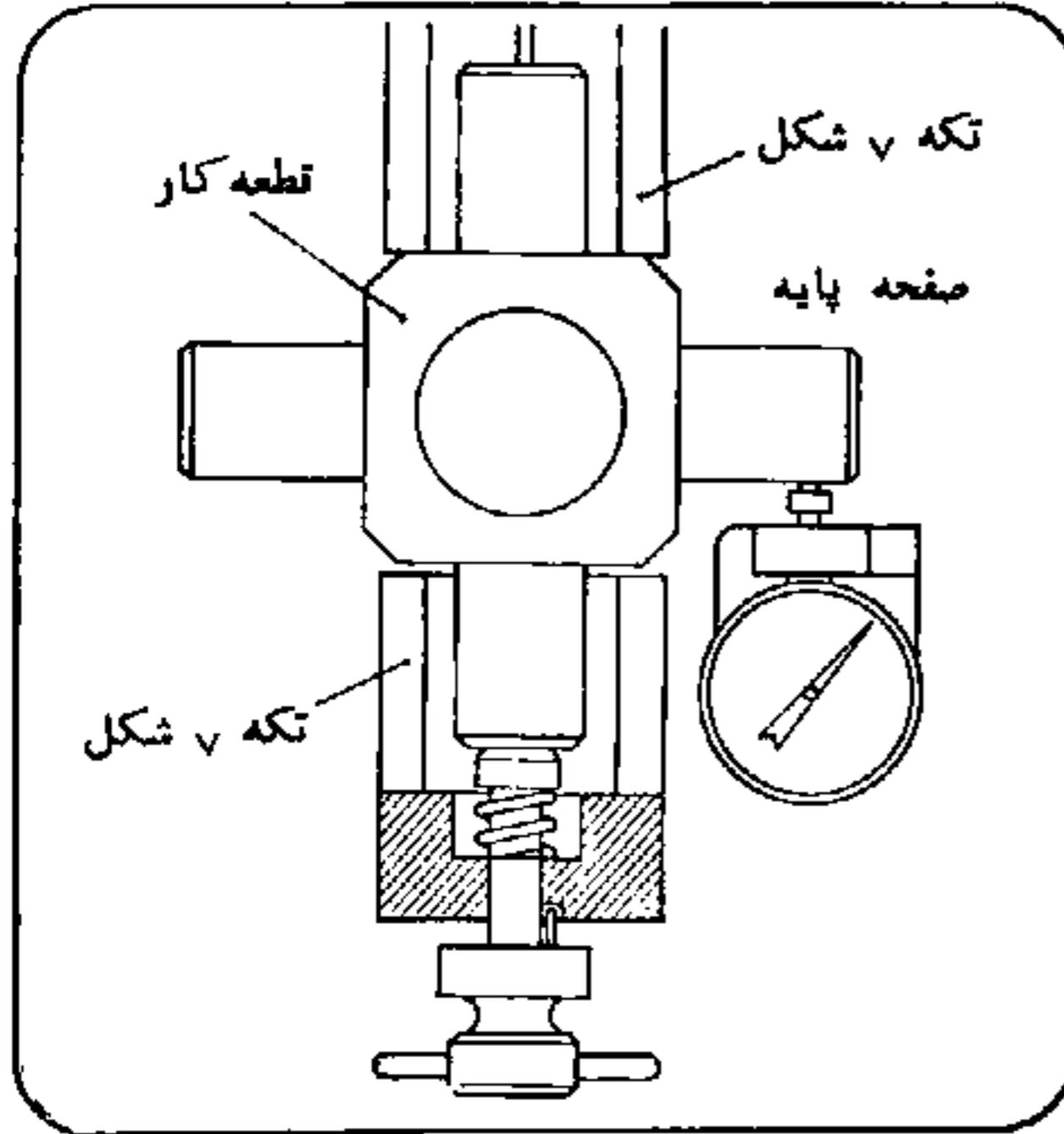
ج) این نقاط را روی نقشه مشخص کنید و منحنی های تراز را برای ارزش های صفر رسم کنید.

د) منحنی های تراز را برای ارزش های دیگر نیز رسم کنید.



کالیپر های گیرند

با وجود اینکه بازرسی اندازه و شکل قطعات کار با اصول مقدماتی اندازه گیری اسکان پذیر است، اما چون این کار سبب اتلاف وقت زیادی می شود، لذا در روش های تولیدی نوین از این روشها استفاده نمی شود. در بسیاری



از موارد، یک نوع کالیبر، باسم کالیبر گیرنده بکار برده میشود. این وسائل جوابگوی نیازمندیهای بازرسی در روش تولید پشت سرهم میباشد. این کالیبرها اختصاصی هستند و هر کدام برای کارویژه‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرند. با کاربرد گروهی از مهمترین کالیبرها گیرنده، میتوان زوایا، ابعاد، وتولرانس‌های قطعه کار را اندازه‌گیری کرد. در شکل یک نوع کالیبر گیرنده ساده نشان داده شده است. این کالیبر از یک صفحه پایه، دو تکه ۷ شکل، و یک ساعت اندازه‌گیری تشکیل میشود. در مواردی که قطعات کارداری سرایخ میباشند، بهتر این است که اندازه‌ها از محور سوراخ گرفته شوند. (مانند شکل).

شخصات گوناگون قطعات کار، در مرحله بهره برداری آزمایش میشوند.

روش کار با یک کالیبر گیرنده، برای اندازه‌گیری شخصات قطعه کاری که در شکل نشان داده شده است پنتریب زیر است :

- الف) قطعه کار را روی کالیبر سوار کنید.
- ب) صفحه چفت را روی قطعه کار آورده آنرا قفل کنید.
- ج) فرمان مرکزی را طوری وارد قطعه کار کنید که از سوراخ صفحه پایه بگذرد.
- د) قطعه کار را بچرخانید. وزیانه را وارد شکاف کنید.

ه) وزیانه F را درگیر کنید.

و) فرمانهای اندازه‌گیری داخلی را وارد سوراخها کنید.

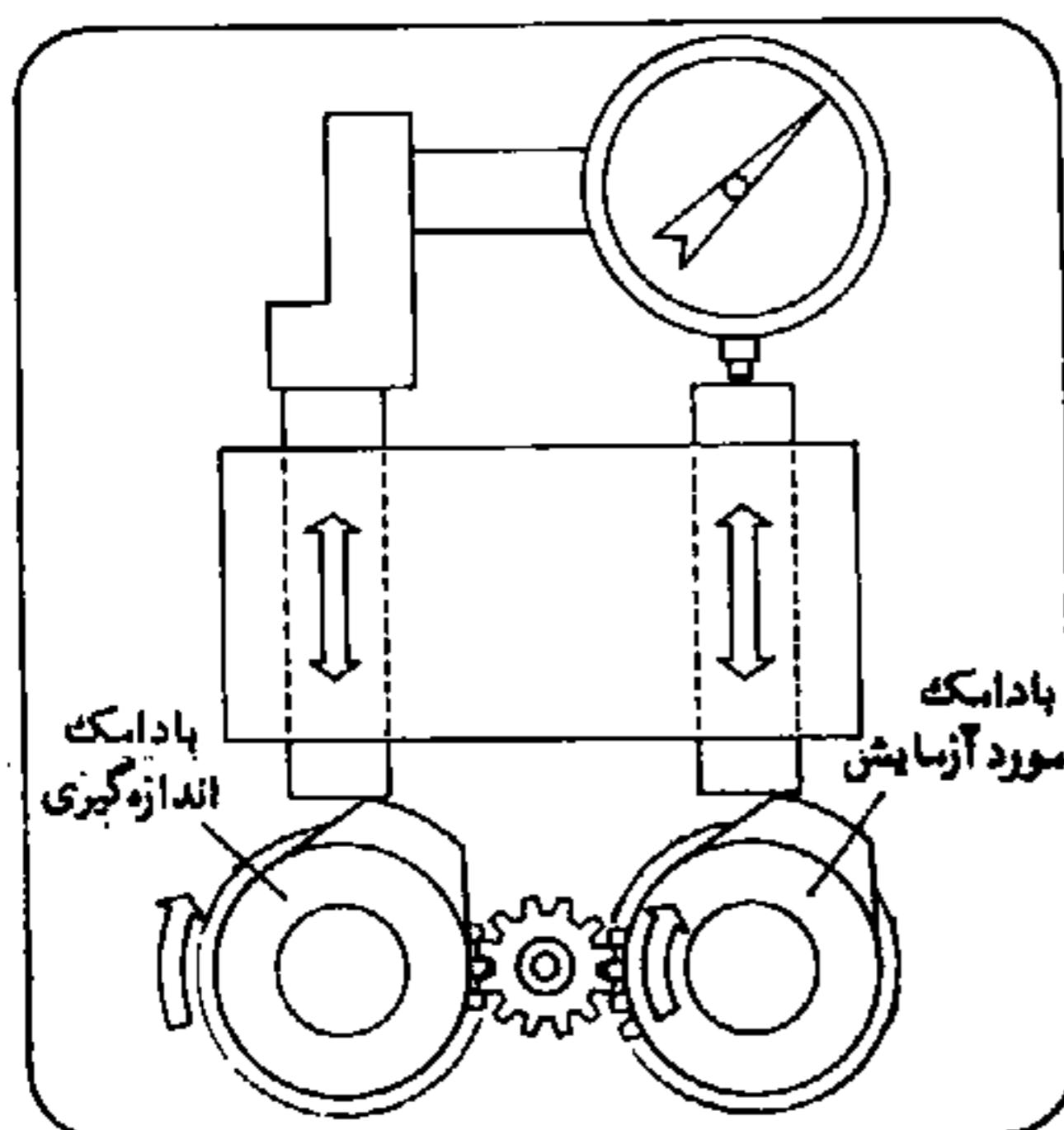
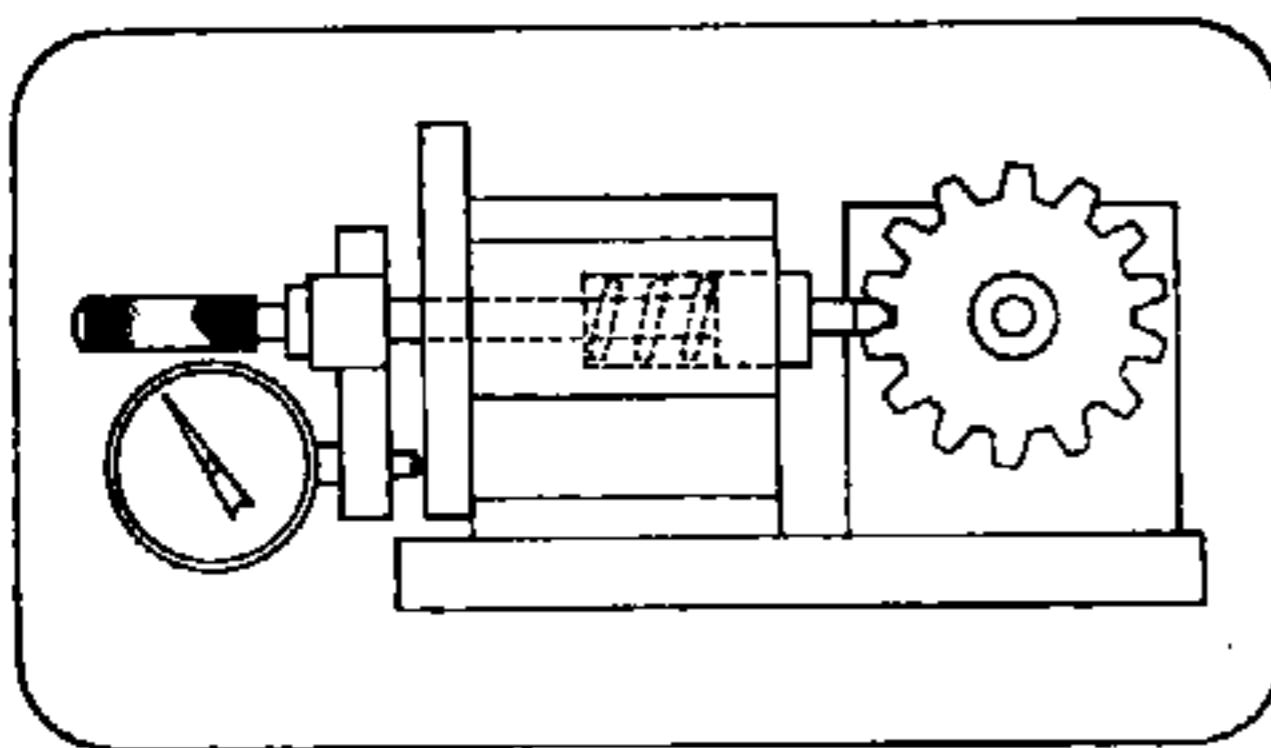
تذکر : قطعه کار هنگامی قابل قبول است که فرمانها وزیانه‌ها بدون فشار با کار درگیر شوند.

- ز) فرمانها را از سوراخها بیرون آورید.
- ح) وزیانه‌هارا آزاد کنید.
- ط) فرمان مرکزی را بیرون آورید.
- ی) قفل را باز کرده آنرا بلند کنید.
- آ) قطعه کار را از کالیبر گیرنده خارج کنید.

انواع دیگر کالیبرهای سیرنده :

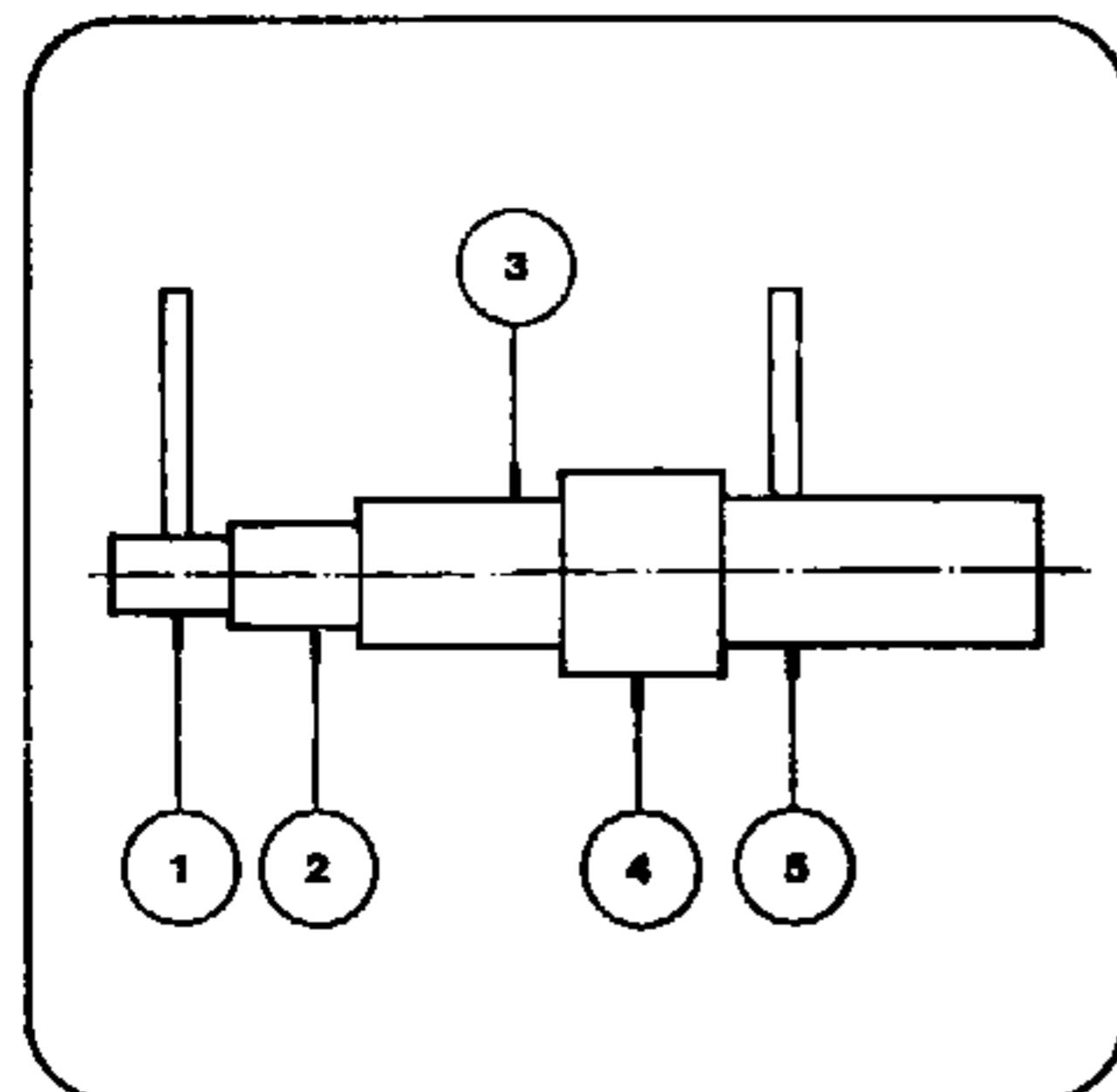
آزمایش کردن چرخ دندانه دار

با کالیبری که در شکل نشان داده شده است، فاصله بین دندانه ها و هم مرکز بودن چرخ دندانه دار را میتوان آزمایش کرد.



آزمایش کردن بادامک

با کالیبرهایی که در شکل نشان داده شده است میتوان بادامکی را که مورد آزمایش است با بادامک اندازه گیری مقایسه کرد.



با زرس با تجربه میتواند از ترکیب وسایل اندازه گیری آنچه را که موردنیاز بازرسی است تهیه کند. در شکل قطعه کاری که دارای قطرهای گوناگون است و باید مورد آزمایش قرار گیرد، نشان داده شده است.